OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:48 Stránka 1

OLYMPIJSKÁ REVUE

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

denník niké EXTRA ŠPORT

16. JÚNA 2010

2/2010 | SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

MAGAZÍN SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU A SLOVENSKEJ OLYMPIJSKEJ MARKETINGOVEJ, a. s.

ANASTASIA KUZMINOVÁ

SLOVENSKÁ HVIEZDA ZOH VO VANCOUVRI AJ GALAVEČERA OLYMPIZMU

FOTO JÁN SÚKUP

Olympijský úspech nad rámec reality

Z príhovoru prezidenta SOV FRANTIŠKA CHMELÁRA na aprílovom 39. valnom zhromaždení SOV

Máme za sebou XXI. zimné olympijské hry v kanadskom Vancouvri. Boli to dobre organizované a úspešné hry. Máme radosť, že sme sa aktívne podieľali na ich kvalite, spoluvytvárali sme ich dobrú a priateľskú atmosféru a nestratili sme sa v poli 82 zúčastnených krajín. Slovensko bolo na XXI. ZOH poriadne vidieť a naša výprava sa o to zaslúžila vo veľkej miere.

NAJÚSPEŠNEJŠIE ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ VYSTÚPENIE, ALE...

Na ZOH sme boli doteraz najúspešnejší, na čom majú zásluhu najmä naši medailisti - Anastasia Kuzminová a Pavol Hurajt. Sú to vynikajúci športovci, ale čo ma teší ešte viac, aj cieľavedomí, pracovití, skromní a dobrí ľudia. Ozajstné vzory hodné nasledovania! Chvalabohu sa také osobnosti nájdu aj medzi ďalšími našimi športovcami, ktorí boli vo Vancouvri. Všetci sa snažili podať čo najlepšie výkony a dobre reprezentovali SR.

Vďaka patrí aj všetkým členom vedenia výpravy, trénerom, technikom, lekárom a fyzioterapeutom za ich odvedenú odbornú prácu a všetkým, ktorí našu účasť vo Vancouvri pripravovali, alebo ju viedli. Osobitná vďaka patrí Ministerstvu školstva SR a ministrovi Mikolajovi za pochopenie a podporu. Tentoraz sme pri zabezpečení prípravy a účasti na ZOH naozaj nemali problémy. Vo Vancouvri sme mali aj Slovenský reprezentačný dom a treba povedať, že fungoval bezchybne, výborne a kultivovane. V súvislosti s Vancouvrom mi dovoľte vysloviť srdečné blahoželanie aj našim paralympionikom, ktorí hneď po nás tiež výborne reprezentovali Slovenskú republiku.

Slovensko vo Vancouveri zanechalo dobrý dojem. Boli sme úspešní, máme medaily, ale mali by sme zostať na zemi. Úspechy Kuzminovej, Hurajta i našich hokejistov sú výnimočné, ale idú tak trochu nad rámec slovenskej reality. Slovenský biatlon, hokej, ani ďalšie naše zimné športy - a nielen tie - nie sú až také silné, aby sme sa nechali oslepiť leskom medailí.

POMOC ŠPORTU SI VYŽADUJE POLITICKÚ VÔĽU

Chýbajú nám talenty, tréneri, organizátori a manažéri a najmä nám chýbajú dobré podmienky. Program top tímov SOV nepochybne pomáha dosiahnuť na olympijských hrách stále lepšie a lepšie výsledky. Ale dokedy? Základné problémy športov tieto programy neriešia a rezervy, do ktorých siahajú, sa pomaly a isto vyčerpávajú. To nie je problém len zimných športov v súvislosti s prípravou na ZOH 2014 v Soči, ale aj všetkých ďalších. Potrebujeme väčšie pochopenie, väčšiu podporu a konkrétnu pomoc aj zvonku. A na to na Slovensku funguje len jediná zázračná formulka - politická vôla.

Vedeli sme pochopiť, že po novembri 1989 boli prioritné politické reformy. Chápali sme priority ekonomických reforiem. Uznávame potrebu sociálnych reforiem. Sme si plne vedomí, že nastala a stále trvá hospodárska kríza. Sme ľudia vzdelaní, skúsení, trpezliví a chápaví. Jedno však vieme iste - a to je fakt, že výchova bez športu je polovičná, že vývoj mládeže bez športu je krivý, že zdravie človeka bez športu je nepevné, že výkonnosť pracujúceho človeka bez športu je nižšia, že spoločenský život občana bez športu je ochudobnený a kvalita jeho života nízka. Ťažko preto pochopiť nedostatočný, resp. povrchný záujem politiky o šport. Ak je politika služba verejnosti a nielen „panské huncútsvo“, potom by sa politické strany mali viac zaujímať o problémy a potreby športu na Slovensku. Najmä preto, že ich je neúrekom.

ŠPORTOVÉ HNUTIE SA MUSÍ SPOJIŤ

Dobrým príkladom nám môže byť Nemecko, kde sa naša minidelegácia bola pozrieť na ich skúsenosti z riadenia športu. Vytvorenie jednotnej Nemeckej olympijskej a športovej asociácie znamenalo výrazný posun vpred. Vznikla športová organizácia s 25 miliónmi individuálnych členov (asi najsilnejšia dobrovoľná organizácia na svete) a tú si nedovolí ani Angela Merkelová nevšímať. Podobné je to aj v Chorvátsku a Slovinsku, kde sme sa tiež boli pozrieť a kde je šport zastrešený národnými olympijskými výbormi. Slovincom sa napríklad podarilo vybojovať zákon o zriadení Športového fondu, kam plynú financie z lotérií a o rozdeľovaní financií z neho rozhoduje hnutie. Podobné je to aj v Chorvátsku. Jednoducho povedané aj hladní vlci, ak chcú väčšie sústo mäsa, sa spájajú do svorky. Nám sa zatiaľ o väčšom mäse len sníva.

Myslím si, že by sme aj v tejto súvislosti mali začať diskusiu o efektívnejšom a racionálnejšom spôsobe riadenia športu na Slovensku. Budeme na to mať príležitosť koncom tohto roku pri úprave Stanov SOV alebo aj pri zamýšlanej novelizácii zákona o športe.

NA NEDOSTATOK PEŇAZÍ NAJVIAC DOPLÁCA MLÁDEŽ

Súčasnosť slovenského športu sa vyznačuje dvoma imperatívami - peniaze a mládež. Pokiaľ ide o financie do športu, tak je to dlhodobý problém a už otrepaná otázka. Štátne dotácie z rozpočtu sa už roky nemenia, ba tento rok budú ešte nižšie. Narába sa s nimi ťažko. Príjmy z lotérií a stávkových hier sú nenávratne preč a iba radikálny postoj Európskej komisie v tejto otázke by mohol prelomiť neochotu zodpovedných na Slovensku. Podmienky pre sponzorstvo sú u nás minimálne, dvojpercentná asignovaná daň sa postupne ruší, atakďalej.

Je pozoruhodné, že vo viacerých, aj omnoho chudobnejších krajinách Európy, je ochota vyjsť v ústrety športu väčšia ako u nás. Bol som napríklad naozaj prekvapený, koľko projektov športu sa prostredníctvom európskych štrukturálnych fondov pre rozvoj infraštruktúry a regionálneho rozvoja už realizovalo v Slovinsku, Poľsku, Česku a to nehovorím o tzv. „starých“ členských krajinách EÚ. U nás ani ťuk! Zdá sa, že nastal čas, aby sme sa aj my začali naozaj vážne zaoberať európskymi peniazmi.

Bez financií je totiž ťažko predstaviteľný aj pokrok v zapojenosti mládeže do športu. A tá nám radikálne klesá. Štatistiky v Európe nie sú priaznivé. U nás sú však kritické a to na úrovni živelného neorganizovaného športovania, ale predovšetkým pravidelného, organizovaného športu. Vy viete najlepšie, prečo máme stále menej športových klubov, menej atlétov, hokejistov, gymnastov, plavcov, lyžiarov, atď. A to má svoj vplyv na počty talentov i na množstvo a kvalitu špičkových športovcov. Jednoducho bez prijateľných podmienok na školách, podmienok pre činnosť športových klubov, zväzov a ďalších športových organizácií sa šport v požadovanom meradle nemôže stať súčasťou každodenného života detí a mládeže. A to už nie je len náš problém, ale problém celej spoločnosti.

(medzititulky redakcia)

ŠPORT EXTRA – OLYMPIJSKÁ REVUE, magazín Slovenského olympijského výboru v spolupráci so Slovenskou olympijskou marketingovou, a. s. Vydáva ŠPORT PRESS, s. r. o., Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: MARIAN ZIMA. Šéfredaktor: ZDENO SIMONIDES. Zostavovateľ: ĽUBOMÍR SOUČEK. Grafická úprava: RICHARD PETRAKOVIČ. Obálka a vnútorný layout: ARTWELL DESIGN. Jazykový redaktor: JURAJ PODOLAN. Tlač: MERKANTIL, s. r. o, Trenčín. Uzávierka 2. čísla 2010: 9. júna 2010. Samostatne nepredajné.

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:48 Stránka 3

Zacielené na top tímy a financie

Sumár z 39. valného zhromaždenia Slovenského olympijského výboru

Pozitívne zhodnotenie zimnej olympiády vo Vancouvri, varovný prst pred budúcnosťou slovenského športu (oboje zmieňujeme osobitne), plány podpory top tímov na nadchádzajúce olympijské hry 2012 v Londýne a ZOH 2014 v Soči a ekonomika boli ústrednými témami 39. valného zhromaždenia Slovenského olympijského výboru (SOV) 24. apríla v Bratislave.

ÚPRAVY PROGRAMU OLYMPIJSKÉHO TOP TÍMU LONDÝN 2012

Viceprezident SOV pre letné športy **Ľubor Halanda** ozrejmil **úpravy vo vlani schválenom projekte Slovenského olympijského top tímu Londýn 2012.** Aktuálne sa v systéme podpory nachádza 36 individuálnych športovcov zaradených do A-kategórie a 12 v B-kategórii. Na konto ich prípravy poputuje dovedna 1 168 000 eur, kolektívy môžu rátať s podporou v súčte 535 000 eur. V porovnaní s originálom projektu spred roka prišlo k dvom menším úpravám. Významnou zmenou je poukazovanie štátnych dotácií na podporu vybraných športov priamo zväzom, a teda už nie cez SOV.

„V individuálnych športoch, v ktorých sa osádka skladá z dvoch a viacerých športovcov (to znamená K2, C2 a K4), sme znížili príplatok na každého ďalšieho člena posádky zo 70 na 60 percent. Do top tímu sme zaradili aj športovcov s umiestením do 12. miesta na olympijských hrách 2008, pričom v pôvodnom návrhu bolo iba do 8. miesta. Myslíme si, že pre našu republiku umiestenie do 12. miesta na olympijských hrách je pekným výsledkom a budeme podporovať aj týchto športovcov. Na druhej strane, odmietli sme robiť výnimky z kritérií na zaradenie do top tímu. Veríme, že podmienky vytvorené pre našich športovcov prinesú aj výsledky na londýnskej olympiáde,“ objasnil **Ľubor Halanda**.

Na margo kolektívnych športov Halanda uviedol, že výkonný výbor SOV už vlani do projektu SOTT Londýn 2012 zaradil tímy basketbalistiek, hádzanárov a volejbalistov Slovenska, ktoré v poslednom období preukázali vysokú medzinárodnú výkonnosť a kvalifikovali sa na vrcholné podujatia v rokoch 2009 – 2011. **„Chceme im zabezpečiť takú starostlivosť, aby mali predpoklady prebojovať sa cez veľmi náročnú kvalifikáciu až na olympijské hry. Podmienky musia byť vytvorené už teraz v súčasnosti a nie až v roku konania olympijských hier. Inak nebudú mať ani len šancu presadiť sa v ťažkej kvalifikácii,“** vysvetlil **Halanda** podporu troch tímov. Aktuálny zoznam členov SOTT Londýn 2012 je uvedený na stránke SOV **www.olympic.sk** v spravodajstve z 39. VZ SOV.

SCHVÁLENIE PROGRAMU OLYMPIJSKÉHO TOP TÍMU SOČI 2014

Valné zhromaždenie s výhľadom na ďalší zimný olympijský cyklus s pripomienkami schválilo aj **program Slovenského olympijského top tímu (SOTT) Soči 2014**. Príspevok na podporu jednotlivcov bude taktiež rozdelený do dvoch kategórií. V „áčku“ budú mať športovci zabezpečené financie na celé štvorročné obdobie. Týka sa to však iba olympionikov, ktorí sa na ZOH 2010 umiestili do 8. miesta (**Anastasia Kuzminová** 50 000 eur a **Pavol Hurajt** 40 000) a budúcich majstrov sveta, európskych šampiónov alebo lídrov Svetových pohárov, resp. koncosezónnych svetových rebríčkov.

Do B-kategórie sú zaradení športovci na 9. – 12. priečkach zo ZOH 2010 a tí, ktorí sa dostali do prvej osmičky na MS, ME alebo v SP, resp. vo svetovom rebríčku. „Béčkari“ však s podporou môžu rátať iba na dobu dvoch rokov, počas ktorej musia potvrdiť plnenie kritérií ďalším výsledkom. Zatiaľ do tejto skupiny patrí osádka dvojsedadlových saní **Ján Harniš a Branislav Regec** (16 000), zjazdárka **Veronika Zuzulová** (35 000), bežkyňa na lyžiach **Alena Procházková** (15 000) a s otáznikom **štafeta bežcov na lyžiach** (28 000). Štartom vo Vancouvri si podporu vo výške 150 000 eur pre rok 2011 zabezpečili aj **obidva hokejové reprezentačné tímy**. Postupne by sa podpora oboch tímov mala vyšplhať až na 250 000 eur v predolympijskom roku 2013.

Koncom apríla sa začala obsiahlejšia diskusia o prípadnom ďalšom systéme podpory zimných športovcov, ktorá je na Slovensku dlhodobo poddimenzovaná. Podľa platných kritérií na zaradenie do SOTT Soči 2014 , resp. do Juniorského olympijského tímu (JOT) sa totiž podpora týka dosť úzkeho okruhu športovcov.

SOV v rámci projektu **Juniorského olympijského tímu** podporí v roku 2010 až 55 mladých športovcov do 23 rokov, štyroch členov osádky K4, štafety v atletike a biatlone a družstvá v šerme, stolnom tenise, ľadovom hokeji chlapcov a hádzanej dievčat. S najvyššou podporou (30 000 eur) môže počítať cyklistická nádej **Peter Sagan** a dvojica vodných slalomárov **Martin Halčin** a **Matej Beňuš**.

VLANI VYROVNANÉ HOSPODÁRENIE, I TOHTOROČNÝ PLÁN JE VYROVNANÝ

Plénum s pripomienkami schválilo hospodárenie SOV **v roku 2009.** V uplynulom kalendárnom roku **SOV hospodáril s vyrovnaným rozpočtom s výdavkami aj príjmami vo výške 4 496 614 eur.** Z príjmovej časti tvorili až 90 percent verejné zdroje z kapitoly ministerstva školstva (4 022 443 eur), tieto financie sa však účelovo viazali predovšetkým na financovanie prípravy športovcov zaradených do Slovenského olympijského tímu Vancouver 2010, SOTT Londýn 2012 a JOT. Zvyšných desať percent príjmov (4 z vlastných marketingových zdrojov a 6 z fondov MOV) použil SOV na financovanie sekretariátu a na štátnu športovú reprezentáciu nad rámec podpory zo štátneho rozpočtu.

V aktuálnom roku bude Slovenský olympijský výbor pracovať ani nie s polovičnou čiastkou ako vlani. **Plánované príjmy i výdavky v roku 2010 sa pohybujú vo výške 2 430 270 eur.** Veľké zníženie rozpočtu sa viaže predovšetkým na zmenu financovania projektov SOTT Londýn 2012 a JOT, keďže štátne dotácie na podporu prípravy športovcov sa tentoraz budú poukazovať priamo na zväzy. Verejné zdroje majú tvoriť iba 75 percent príjmov, 16 percent sa SOV chystá získať z marketingovej činnosti a 9 z MOV.

Valné zhromaždenie SOV uložilo výkonnému výboru SOV predložiť kancelárii prezidenta SR konkrétne **návrhy na udelenie štátneho vyznamenania Radu Ľudovíta Štúra slovenským olympijským medailistom.** **(TASR, SOV)**

■ *V rámci 39. VZ SOV odovzdali prezident SOV František Chmelár a čestný predseda SOV Vladimír Černušák ocenenia Medzinárodného olympijského výboru (MOV) vlaňajším víťazom národného kola literárnej súťaže MOV Olympijský šport a literatúra Jánovi Macháčkovi (kategória do 12 rokov) a Lenke Kalinovej (kategória od 12 do 18 rokov).* **FOTO JÁN SÚKUP**

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 4

Po rekordnom Vancouvri v gala

Na aprílovom Galavečere olympizmu si naši vancouverskí premianti preberali šeky aj vyznamenania

Februárové vancouverské najúspešnejšie účinkovanie slovenskej výpravy v histórii zimných olympijských hier malo svoje dozvuky na Galavečere olympizmu 7. apríla v hoteli Gate One v Bratislave. Naša zlatá a strieborná biatlonistka Anastasia Kuzminová si za skvelé olympijské vystúpenia prevzala naše najvyššie olympijské vyznamenanie Zlaté kruhy SOV, k tomu zlatý aj strieborný odznak MOV a šeky dovedna na 117 300 eur pred zdanením. Odmeňovaní a vyznamenávaní boli aj ďalší naši vancouverskí premianti na čele s bronzovým biatlonistom Pavlom Hurajtom a s trénerom tímu hokejistov Jánom Filcom.

Na slávnosti sa zúčastnil aj prezident Slovenskej republiky **Ivan Gašparovič** a viacerí ministri vlády na čele s podpredsedom vlády a ministrom školstva SR **Jánom Mikolajom**. Prítomní boli aj viacerí účastníci ZOH vo Vancouvri a tréneri olympionikov.

Naša zlatá i strieborná biatlonistka **Anastasia Kuzminová** si prevzala **odmeny za prvé, druhé a ôsme miesto na olympiáde vo výške dovedna 84 000 eur**, plus **Zlatý bonus** od spoločnosti Heineken Slovensko a jej značky Zlatý bažant **vo výške 33 300 eur.** Navyše ešte pred slávnosťou dostala od mobilného operátora Orange „zlatú SIM-kartu“ s doživotnými bezplatnými volaniami.

„Môj život je jedno veľké prekvapenie. Od narodenia synčeka a ďalej všetko, čo sa so mnou, mojím športom a životom dialo na Slovensku. Nečakala som, že úspech príde tak skoro a nebola som na to pripravená,“ priznala **Kuzminová** a pokračovala: **„Všetky tieto ocenenia majú pre mňa veľký význam, som veľmi šťastná, že športové úspechy si na Slovensku takto cenia. Samozrejme ale, že zlatá medaila, ktorú som získala na olympiáde má pre mňa najväčší význam.“** Jej tréner **Juraj Sanitra** o zlatej zbierke zverenkyne poznamenal: **„Ešte aj jej manžel Daniel jej kúpil zlatý prsteň. Nasťa je sama zlatom, ktoré si treba chrániť a myslím si, že všetky ocenenia, ktoré teraz dostala, si naozaj zaslúži.“**

O vyznamenaniach, odovzdávaných na galavečere, rozhodol v marci výkonný výbor SOV. Zlaté kruhy SOV dostala len **Anastasia Kuzminová**, Striebornými kruhmi SOV odmenili trénera hokejistov **Jána Filca**, prezidenta Slovenského zväzu ľadového hokeja **Juraja Širokého**, prezidenta Slovenského zväzu biatlonu a trénera medailistov Kuzminovej i Hurajta **Juraja Sanitru,** aj olympijského atašé slovenskej výpravy vo Vancouvri **Stanislava Lišiaka**.

„Je to naozaj pekné, no ako som nad tým rozmýšľal, veľmi rád by som tie kruhy vymenil za iný kov - bronz na ZOH,“ prezradil **Ján Filc** a pokračoval: **„Z viacerých pohľadov bola olympiáda neuveriteľným zážitkom. Jednak prostredie, jednak kvalita športových súťaží hokejový turnaj nevynímajúc a naše slušné vy-**

VYZNAMENANIA SOV

ZLATÉ KRUHY SOV

■ ANASTASIA KUZMINOVÁ

STRIEBORNÉ KRUHY SOV

■ JÁN FILC, JURAJ ŠIROKÝ, JURAJ SANITRA, STANISLAV LIŠIAK

BRONZOVÉ KRUHY SOV

■ PAVOL HURAJT, VLADIMÍR VACHALÍK, TIMOTEJ ZUZULA, FRANTIŠEK HOSSA, ĽUBOMÍR POKOVIČ, DALIMÍR JANČOVIČ, SAMUEL PETRÁŠ, MICHAL MALINA, MIROSLAV KARAFIÁT, PETER BONDRA, ĽUBOŠ BARTEČKO, PAVOL DEMITRA, MICHAL HANDZUŠ, MARIÁN HOSSA, ŽIGMUND PÁLFFY, JOZEF STÜMPEL, MIROSLAV ŠATAN, MARTIN ŠTRBÁK, ĽUBOMÍR VIŠŇOVSKÝ, RICHARD ZEDNÍK

■ *Anastasia Kuzminová s oboma trénermi – manželom Danielom (vľavo) a s Jurajom Sanitrom so šekmi v spoločnosti prezidenta SOV Františka Chmelára a ministra školstva Jána Mikolaja.*

■ *Pavol Hurajt s trénerom Jurajom Sanitrom so šekmi v rukách v spoločnosti (zľava) moderátora Marcela Merčiaka a zástupcov generálnych partnerov SOV Andreja Glatza (Mercedes-Benz Slovensko) a Konrada Kreutzera (E.On Západoslovenská energetika).*

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 5

stúpenie s nie najlepším koncom. To všetko ale patrí do toho olympijského ducha, ktorého sme tam cítili. Musím povedať, že pre mňa to bolo krásnym vyvrcholením mojej trénerskej práce.“

Až 20 mien sa dostalo na zoznam ocenených Bronzovými kruhmi SOV. Vyznamenania SOV si však prevzali len šiesti z tejto dvadsiatky – **Pavol Hurajt, Vladimír Vachalík, František Hossa, Ľubomír Pokovič, Dalimír Jančovič** a **Miroslav Karafiát.** Z ďalších chýbali predovšetkým hokejisti, spomedzi ktorých SOV ocenil hlavne tých, ktorí sa s určitosťou na ďalších ZOH v roku 2014 podľa ich vyjadrení už neobjavia.

Medzi ocenenými bol aj bronzový biatlonový medailista **Pavol Hurajt**, ktorý si okrem toho **za tretie, piate a siedme miesto na ZOH prevzal šek na prémiu v celkovej výške 41 000 eur. „Môj život sa zatiaľ príliš nezmenil. Fungujem, ako som fungoval predtým, akurát pribudli tieto akcie, rôzne prijatia a vyhodnotenia. No som rád, že som získal medailu a môžem sa na týchto akciách zúčastniť,“** poznamenal Hurajt.

V individuálnych disciplínach boli finančne odmeňované umiestenia na 1. – 8. mieste, v tímových športoch len na 1. – 6. meste. **Družstvo hokejistov celkove získalo 207 000 eur** (23x9000 eur), pričom rozdelenie celkovej čiastky medzi jednotlivých členov družstva bolo v kompetencii zväzu. Odmeny pre členov realizačných tímov v individuálnych športoch boli navyše a v celkovej výške maximálne 33 % z výšky odmien športovcov (u viacčlenných družstiev sa výška vypočítala zo základnej sumy, bez pripočítavania za ďalšieho člena). Odmena pre členov realizačného tímu družstva hokejistov bola navyše a v celkovej výške maximálne 10 % z odmeny družstva.

Polovicu z celkovej sumy 393 950 eur uhradil zo svojich marketingových prostriedkov Slovenský olympijský výbor, polovicu z verejných zdrojov Ministerstvo školstva SR.

(SOV, TASR)
FOTO JÁN SÚKUP

■ *Tréner hokejistov Slovenska Ján Filc v spoločnosti Štefana Rosinu z Matador Group (zástupcu hlavného partnera SOV) so šekmi pre družstvo hokejistov Slovenska a jeho realizačný tím.*

■ *Anastasia Kuzminová okrem oficiálnych odmien SOV dostala aj Zlatý bonus od Heinekenu Slovensko - značky Zlatý bažant, hlavného partnera SOV.*

NAJLEPŠIE VÝSLEDKY SLOVÁKOV VO VANCOUVRI A ICH ODMENY

ANASTASIA KUZMINOVÁ (biatlon)

● 1. miesto (45 000 eur), 2. miesto (35 000), 8. miesto (4000), **spolu 84 000 eur, plus Zlatý bonus 33 300 eur**. Odmena navyše pre realizačný tím: **spolu 27 720 eur.**

PAVOL HURAJT (biatlon)

● 3. miesto (25 000), 5. miesto (10 000), 7. miesto (6000), **spolu 41 000 eur.** Odmena navyše pre realizačný tím: **spolu 13 530 eur.**

DRUŽSTVO HOKEJISTOV

● 4. miesto - **spolu 207 000 eur**. Odmena navyše pre realizačný tím: **spolu 20 700 eur.**

■ *S oboma našimi olympijskými medailistami Anastasiou Kuzminovou a Pavlom Hurajtom si rád zapózoval aj prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič, keď sa mu predtým obaja podpísali do oficiálnej knižnej pamätnice SOV Vancouver 2010.*

Knihu Vancouver 2010 krstil Pavol Hurajt biatlonovými nábojmi

V pondelok 29. marca v bratislavskom kníhkupectve Panta Rhei na Poštovej ulici slávnostne pokrstili oficiálnu knižnú pamätnicu Slovenského olympijského výboru k XXI. zimným olympijským hrám s názvom VANCOUVER 2010. V úzkej spolupráci so SOV a s finančnou podporou Olympijskej solidarity Medzinárodného olympijského výboru ju vydalo vydavateľstvo Petit Press, a.s. Knihu možno kúpiť v predajniach Panta Rhei na celom Slovensku.

■ *Pavol Hurajt krstí knihu v rukách Ľubomíra Součka biatlonovými nábojmi,v pozadí zľava generálny riaditeľ Petit Press, a.s., Alexej Fulmek a prezident SOV František Chmelár.*
FOTO JÁN SÚKUP

„Krstným otcom" publikácie bol náš bronzový biatlonista z olympiády **Pavol Hurajt**. Práve jeho podobizne z pretekov i v „civile" s medailou spoločne s podobizňami našej zlatej i striebornej biatlonistky Anastasie Kuzminovej zdobia titulnú stranu knihy VANCOUVER 2010. Krst bol originálny – nábojmi do malokalibrovky, presne takými, aké používajú biatlonisti. Krst nábojmi mal zvýrazniť, že bronz v olympijských pretekoch na 15 km s hromadným štartom si Pavol vybojoval do značnej miery vďaka čistej streľbe. **Hurajt** vysypal na knihu celú 50-nábojovú krabičku a povedal: **„Budem pracovať na tom, aby som sa do podobnej prekrásnej publikácie dostal svojimi výsledkami aj o štyri roky po ZOH v Soči."** Hurajt vedno s trénerom **Jurajom Sanitrom** prišli na krst len čosi vyše dvoch hodín po pristátí na schwechatskom letisku a po návrate na Slovensko z finále Svetového pohára v ruskom Chanty-Mansijsku. Naša najúspešnejšia zimná olympionička **Anastasia Kuzminová** na krste chýbala, pretože po finále SP si ešte predĺžila pobyt v rodnom Rusku a prišla až o niekoľko dní neskôr na Galavečer olympizmu.

Plnofarebná bohato ilustrovaná publikácia VANCOUVER 2010 vyšla v náklade 2100 kusov na 152 stranách kriedového papiera formátu A4. Jej zostavovateľom bol **Peter Šefránek**, autormi textov sú renomovaní dlhoroční športoví novinári **Ľubomír Souček, Marián Šimo, Ivor Lehoťan, Peter Fukatsch, Rastislav Hríbik, Peter Dobiaš, Milan Čupka** a **Peter Račko.** Fotografie do knihy dodali predovšetkým **Ján a Jakub Súkupovci** z agentúry Štartfoto, ale hojne využité boli aj fotografie zo servisu **Tlačovej agentúry Slovenskej republiky,** najmä od **Martina Baumanna**. O výpravný layout a pútavý grafický dizajn sa postaral **Peter Buček** z výtvarného štúdia Artwell Creative. Vo vysokej kvalite ju vytlačila **Neografia Martin**.

Na stránkach olympijskej pamätnice sú textovo aj fotograficky zaznamenané všetky najkrajšie a ďalšie pamätné momenty účinkovania slovenských reprezentantov na ZOH 2010, ale aj sklamania, ktoré sme prežili vo Vancouvri či vo Whistleri. Čitateľ si pripomenie aj kľúčové udalosti a zahraničné osobnosti vancouverských hier. Súčasťou knihy je i bohatý faktografický a výsledkový sumár, ako aj vizitky všetkých športovcov – členov našej výpravy.

Po ZOH 2006 v Turíne a OH 2008 v Pekingu ide v prípade knihy **VANCOUVER 2010** už o tretiu pamätnicu, ktorá vznikla v úzkej spolupráci SOV a vydavateľstva Petit Press. **„Knihu krstíme 29 dní od skončenia ZOH. Vyskladnená však bola už minulú stredu a predáva sa od štvrtka. S krstom sme radšej počkali ešte niekoľko dní, pretože sme chceli, aby na ňom bol prítomný aspoň jeden z medailistov. Mohla vyjsť ešte aj o niečo skôr, ale bolo by to na úkor jej kvality. Takto je to ozajstná pamätnica, ktorej hodnota je trvalá,"** povedal editor a jeden z autorov knihy **Ľubomír Souček,** ktorý na krste pri predstavovaní publikácie zastupoval jej neprítomného zostavovateľa **Petra Šefránka**. (SOV)

Šatan vo voľbách do komisie športovcov MOV neuspel

O členstvo v komisii športovcov Medzinárodného olympijského výboru (MOV) sa počas ZOH vo Vancouvri uchádzal slovenský štvornásobný olympionik, hokejista **Miroslav Šatan**, bývalý dlhoročný kapitán reprezentačného tímu. Jeho zvolenie do komisie by automaticky na osem rokov znamenalo aj členstvo v MOV, kde po vypršaní mandátu **Vladimíra Černušáka** už deväť rokov nie je žiadny Slovák. Napriek tomu, že vzhľadom na terajšiu konkurenciu mal Šatan určite lepšie šance, než jeho traja predchodcovia v rovnakých voľbách – hokejista **Peter Šťastný** v Lillehammeri 1994, plavkyňa **Martina Moravcová** v Sydney 2000 i v Pekingu 2008, aj tenistka **Karina Habšudová** v Aténach 2004 - sa však do zvolenej dvojice nedostal. Škoda, pretože jediná reálna šanca pre Slováka dostať sa do MOV je práve cez komisiu športovcov MOV...

Medzi deviatkou kandidátov z piatich športov skončil Šatan so 440 hlasmi piaty. Platné lístky odovzdalo dovedna 1902 olympionikov, každý napísal na volebný lístok mená dvoch kandidátov z rôznych športov). Nečakane najlepšie vo voľbách obstál britský skeletonista **Adam Pengilly** (615 hlasov). Ako druhá bola zvolená americká hokejistka **Angela Ruggierová** (610), ktorá Šatanovi zrejme zobrala časť hokejových hlasov. Podľa výsledkov hlasovania rozhodol anglofónny blok. **„Z výsledkov nie som sklamaný. Rozhodlo to, že Ruggierová je predstaviteľka početnej americkej výpravy a zobrala mi tým možnosť zahlasovať za mňa, keďže sme boli z rovnakého športu,"** konštatoval po oficiálnom vyhlásení výsledkov v olympijskej dedine **Miroslav Šatan**. Krútil však hlavou nad tým, že najviac hlasov získal reprezentant malého športu – skeletonu.

Výsledky volieb do komisie športovcov MOV: 1. Adam Pengilly (Veľká Británia), skeleton 615 hlasov, **2. Angela Ruggierová** (USA), ľadový hokej 605 – obaja boli zvolení, **3. Antoine Deneriaz** (Francúzsko), zjazdové lyžovanie 455, **4. Petra Majdičová** (Slovinsko), beh na lyžiach 450, **5. MIROSLAV ŠATAN** (Slovensko), ľadový hokej 440, **6. Elene Gedevanišviliová** (Gruzínsko), krasokorčuľovanie 382, **7. Ippolito Sanfratello** (Taliansko), rýchlokorčuľovanie 358, **8. Jacqui Cooperová** (Austrália), akrobatické lyžovanie 337, **9. Churelbaatar Kaš-Erdene** (Mongolsko), beh na lyžiach 138.

Štyria noví členovia komisie športovcov SOV

Slovenskí olympionici si počas XXI. zimných olympijských hier vo Vancouvri zvolili štyroch svojich nových zástupcov v komisii športovcov Slovenského olympijského výboru za zimné športy. Z celkového počtu 73 oprávnených voličov (športovcov s akreditáciou typu Aa) odovzdalo platný hlasovací lístok 38 športovcov (21 v olympijskej dedine vo Vancouvri a 17 vo Whistleri).

Zo šiestich kandidátov, ktorých nominovali ich športové zväzy, boli na najbližšie štyri roky do komisie zvolení štyria v nasledovnom poradí: **Milan Jagnešák** (boby) 28, **Alena Procházková** (beh na lyžiach) 25, **Jana Gereková** (biatlon) 23 a **Ivana Reitmayerová** (krasokorčuľovanie) 23. Pod čiarou zostali hokejistka **Zuzana Moravčíková** s 19 hlasmi a sánkar **Walter Marx ml.** s 8 hlasmi.

Zástupcami komisie športovcov SOV z radov zimných olympionikov v pléne SOV na obdobie rokov 2010 – 2014 sa stali podpredseda komisie športovcov **Milan Jagnešák** (členom SOV ako reprezentant komisie športovcov bol aj v predošlom štvorročnom období) a **Alena Procházková**, ktorá vo VZ SOV nahradila snoubordistku **Janu Šeďovú**.

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 7

Vancouverský úspech nesmie zaslepiť!

Napriek rekordnej slovenskej účasti a trom medailám na ZOH nemôžeme mať v zimných športoch veľké oči

XXI. zimné olympijské hry vo Vancouvri boli pre Slovensko najúspešnejšou bielou olympiádou v histórii. Mali sme na nej doteraz najväčšiu zimnú výpravu so 73 športovcami. Biatlonistka Anastasia Kuzminová si ako ešte len druhá športovkyňa zo Slovenska na ZOH vybojovala zlatú medailu. Pridala k nej aj striebro, takže tróni na prvom mieste historického rebríčka úspešnosti našich zimných olympionikov. Kuzminovej biatlonový kolega Pavol Hurajt pridal na whistlerských tratiach bronz. Vďaka tomu boli prvý raz v histórii na jedných hrách až dvaja našinci dekorovaní cennými kovmi v individuálnych športoch. Aj družstvo hokejistov dosiahlo 4. miestom náš doteraz najlepší hokejový výsledok na ZOH a zároveň vôbec najlepšie umiestenie v kolektívnom športe. Napriek tomu musíme dôrazne varovať – vancouverský úspech nesmie zaslepiť!

Na prvý pohľad vyzerá sumár nášho vancouverského účinkovania skvele. Slováci dosiahli vo Vancouvri dovedna osem umiestení v prvej desiatke, čo na ZOH v našej histórii nemá obdobu. Slovenský olympijský výbor musel na prémie zo svojich marketingových zdrojov vydať dovedna až 196 975 eur, pričom rovnakou sumou prispelo z verejných zdrojov Ministerstvo školstva SR. Pravdou je aj to, že naši dvaja biatlonisti a tím hokejistov postavili Slovensko vo februári na nohy. Ale...

DVA Z TROCH NAJKRAJŠÍCH PLODOV SME LEN DOPESTOVALI

Nalejme si čistého vína: O všetkých šesť najlepších individuálnych výsledkov na ZOH 2010 sa postarali len zmienení dvaja biatlonisti! Konkrétne - Kuzminová získala zlato i striebro a k tomu pridala ôsme miesto, Hurajt sa pýšil bronzom, piatym i siedmym miestom. Pritom Kuzminová nie je produktom slovenského športu. Jej dlhoročný rast do špičky sa až donedávna odohrával inde (v Rusku) a bez nášho prispenia. Obrazne povedané – dva z troch našich čerstvých najkrajších plodov sme len dopestovali...

Vďaka tomu, že na Slovensku sa už dávno usadil Kuzminovej manžel a jeden z dvojice jej trénerov Daniel Kuzmin a vďaka pochopeniu a podpore, ktoré našla v Slovenskom zväze biatlonu a u jeho prezidenta (v súčasnosti trénera) Juraja Sanitru, sa dnes 25-ročná Anastasia stala našou reprezentantkou. Cíti sa na Slovensku doma a našu verejnosť jej úspechy hrejú. Treba však priznať farbu, že my sme len s relatívne malým prispením zobrali najkrajšie plody úrody, ktorú zasial niekto iný.

Naša domáca ženská biatlonová záloha pritom Kuzminovej nielenže nedýcha na chrbát, ale na trati na ňu ledva dovidí. Našou ženskou „dvojkou“ bola na ZOH 25-ročná Gereková, ktorej vrcholom boli dve štyridsiate miesta. Už 37-ročnú Halinárovú, ktorá piatou účasťou na ZOH vyrovnala slovenský historický rekord, zo štafety nevedia ďalšie mladšie vytlačiť... V prípade Hurajta zase treba pripomenúť, že má už 32 rokov. Hoci - vo vytrvalostných športoch zvyčajne žnú najväčšie úspechy starší pretekári. Žiaľ, medzi našimi mladšími sa nečrtá nikto, kto by sa v dohľadnom čase mohol vyšvihnúť aspoň do blízkosti jeho whistlerských nečakaných výšin. Pritom všetci piati naši biatlonisti, ktorí štartovali na ZOH 2010, budú mať v čase ďalších ZOH už vyše 30 rokov...

■ *Tri vancouverské medaily sa krásne ligocú, ale ich lesk nás nesmie zaslepiť.*

■ *Najpočetnejšia slovenská výprava v histórii ZOH bola aj najúspešnejšia, ale do budúcnosti nemôže prekypovať optimizmom.*

HOKEJOVÁ ROZPRÁVKA ZLATEJ GENERÁCIE SA SKONČILA

Poďme ďalej. Aj tomu najväčšiemu optimistovi musí byť jasné, že v takom ideálnom zložení (z vybranej dvadsaťtrojky vypadol pre zranenie jediný hráč, obranca Lintner), v akom hral náš mužský hokejový tím vo Vancouvri, už slovenské reprezentačné družstvo nikdy hrať nebude. Rovných desať hráčov z nášho olympijského tímu bude mať v čase ZOH 2014 v Soči 36 – 41 rokov, takže možno dovtedy vydržia hrať na úrovni tak dvaja. Viacero veteránov avizovalo buď okamžité, alebo skoré ukončenie reprezentačnej kariéry. Reprezentačná ho-

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 9

kejová rozprávka „zlatej“ generácie na čele so Šatanom, Pálffym, Demitrom, Stümpelom či Višňovským, sa proste skončila.

Žiaľ, aj v tomto prípade platí to, čo v biatlone – dôstojných nástupcov velikánov popri superhviezdach ako Marián Hossa a Gáborík príliš nevidno. Halák či Sekera (ako aj stále perspektívni Budaj, Meszároš či Jurčina) sú skôr výnimkami. Veľké očakávania (ale aj skepsa časti verejnosti) sa vzťahujú na angažovanie kanadského trénera Glena Hanlona k reprezentačnému tímu na celé štyri roky. Naša reálna pozícia vo svete je však objektívne kdesi medzi 7. – 12. miestom a v prípade nepriaznivej konštelácie aj nižšie.

Družstvo hokejistiek dosiahlo postupom na olympiádu a popritom aj postupom do elitnej kategórie majstrovstiev sveta historické úspechy. Hokejistky sa na ZOH prebojovali úplne nečakane a ktovie, či sa ich tímu ešte niekedy podarí takýto husársky kúsok zopakovať. Tomuto zázraku veľmi pomohlo, že Slovenský zväz ľadového hokeja pred piatimi rokmi utvoril podmienky na sústredenie väčšiny najlepších hráčok do tréningového centra reprezentácie v Bratislave. Na toto centrum však momentálne už neplynú peniaze.

■ *Tri najväčšie ženské túzy našich zimných športov – biatlonistka Anastasia Kuzminová, zjazdárka Veronika Zuzulová a bežkyňa na lyžiach Alena Procházková. Všetky tri dovŕšia v roku budúcich ZOH 2014 v Soči tridsiatku.*

PRESTARNUTÁ VÝPRAVA

Pri pohľade na celkovú vekovú štruktúru našej výpravy vôbec nemáme veľa dôvodov na optimizmus do budúcnosti. A to ešte treba povedať, že náš celkový vancouverský vekový priemer ťahali výrazne dolu hokejistky. Až 29 zo 73 našich vancouverských olympionikov najneskôr do konca tohto roka dovŕši tridsiatku. Ďalší pätnásti budú vo veku 30 rokov a viac v čase budúcej zimnej olympiády v Soči. Čiže dovedna 44 zo 73 našich účastníkov ZOH 2010 bude mať o štyri roky minimálne 30 rokov a ďalší piati (medzi nimi aj Kuzminová a lyžiarske esá Procházková a Zuzulová) dovŕšia tridsiatku ešte v tom istom roku! Pritom sľubných nástupcov až na drobné výnimky nemáme. To je naozaj varovné.

Najstaršiu skupinu našej výpravy na ZOH 2010 tvorili bobisti na čele so štyridsiatnikom Milanom Jagnešákom (najmladší z nich, Petr Nárovec, má 33 rokov). Je otázne, či ich pilot a hybná sila tohto športu u nás ešte nájde v sebe dosť chuti a síl udržať si tých spolujazdcov, čo má, a ešte nejakých získať. Sánkari síce mali na olympiáde podstatne mladšiu päticu, ale s nimi sa spája iný problém. Sánkovanie sa na Slovensku robí vo veľmi skromných podmienkach a príklady z nedávnej minulosti (najmä bývalý medailista z ME Slávik) ukazujú, že potreba postarať sa materiálne o seba (a neraz už aj o rodinu) môže byť vo chvíli rozhodnutia podstatne väčšou motiváciou, než zotrvávanie pri obľúbenom športe. Ktovie, kto z päťky Slovákov súťažiacich vo whistlerskom tobogane bude schopný potiahnuť ešte štyri roky...

Ak sa pozrieme na slovenské lyžovanie, ktoré malo na whistlerských tratiach takmer rovnako početné zastúpenie ako biatlon (deväť pretekárov), pri pohľade na vekovú skladbu jeho reprezentantov tiež nemôžeme veľmi vyskakovať od radosti. V bežeckom lyžovaní sa vekom síce tiež dozrieva, ale... Obaja naši ostrieľaní veteráni, dnes už 35-ročný päťná-

■ ***Olympijské výkony hokejistov postavili Slovensko na nohy. Taká silná partia ako vo Vancouvri sa však v dohľadnom čase určite nezíde.***

sobný olympionik Ivan Bátory, aj o rok mladší Martin Bajčičák, sú doma stále jasne najlepší. Na olympiáde však zďaleka neuspeli podľa svojich predstáv a na jej konci boli plní obáv, či po nevýrazných výsledkoch dostanú ešte adekvátne podmienky na prípravu. Jediný mladík v našom bežeckom kvartete, 22-ročný Peter Mlynár, nastúpil iba v šprinte a skončil na chvoste.

KTO KROTÍ PESIMIZMUS?

Veľký potenciál do budúcnosti má určite bežkyňa Alena Procházková, ktorej olympiáda predovšetkým zo zdravotných dôvodov zďaleka nevyšla podľa očakávania. Ona je jedným z mála ozajstných tromfov, na ktorých by sme mohli stavať aj v budúcnosti. Ďalším je stále zjazdárka Veronika Zuzulová, ktorá má na to, aby sa v slalome vrátila do absolútnej svetovej špičky. Pri ženách vo veku nad 25 rokov však nikdy neviete, kedy sa rozhodnú uprednostniť svoj súkromný život pred športovým a založiť si rodinu, či prípadne (Kuzminová) ju rozšíriť o ďalší prírastok... Môže sa však stať aj to, že všetky tri naše špičkové športovkyne budú na vrchole svojej výkonnosti práve v Soči 2014. Nezabudnime, že vrátiť na svetovú scénu sa po dlhších zdravotných ťažkostiach môže aj náš strieborný snoubordista z Turína 2006 Radoslav Židek.

Sľubný progres na olympijských svahoch naznačila 20-ročná Jana Gantnerová. Tá sa ako jediná zo sedmičky mladých talentov, ktorým SOV udelil výnimku pre štart na ZOH 2006 v Turíne, prebojovala aj do Vancouvru. Doma nám rastú veľké talenty Adam Žampa a Matej Falát, takže naša blízka budúcnosť na zjazdovkách by naozaj nemusela byť čierna. Ale hodno dodať, že presadiť sa v zjazdovom lyžovaní medzi absolútnu špičku je zo zimných športov azda najťažšie, pretože to stojí aj najviac peňazí. Mnoho veľkých talentov nám takto už zmizlo.

Zatratiť nemožno ani mladú krasokorčuliarku Ivanu Reitmayerovú, hoci jej olympijská sezóna vôbec nevyšla. Ona aj jej brat určite majú perspektívu. Zrejme aj biatlonistka Natália Prekopová a zopár ďalších... Je ich však málo.

V ZIMNÝCH ŠPORTOCH JE NAOZAJ ŤAŽKO

Napriek historickému úspechu našej výpravy na ZOH vo Vancouvri nemožno povedať, že by naše zimné športy boli na ceste úniku z dlhodobej krízy. Poddimenzovanosť ich podpory na Slovensku je totiž faktom, na ktorom sa ani v poslednom období príliš veľa nezmenilo. Domáce tréningové podmienky sú zväčša katastrofálne. Chýba nám širšia základňa zimných športov, nemáme doma dostatok kvalitných trénerov (viacerí úspešne pôsobia za oveľa vyššie finančné ohodnotenie v zahraničí) a sociálne zabezpečenie športovcov je nedostatočné. Pritom zimné športy sú celkove podstatne drahšie ako letné, príprava v nich stojí oveľa viac peňazí. A náročnosť na výstroj a výzbroj je v letných olympijských športoch porovnateľná hádam len v cyklistike.

Na vancouverskom úspechu sa určite podpísala významná finančná podpora prípravy kandidátov štartu z dotácií ministerstva školstva na projekt Slovenského olympijského tímu Vancouver 2010, ako aj vybraných športovcov a tímu hokejistiek z grantov, ktoré Slovenský olympijský výbor získal z Olympijskej solidarity MOV. Pomohlo to zlepšiť podmienky pre obmedzený okruh športovcov, ale žiada sa oveľa viac.

Výkonný výbor Slovenského olympijského výboru už krátko po skončení ZOH 2010 rozbehol svoje prípravy na bielu olympiádu 2014 v ruskom Soči. Ich vedením bola poverená prezidentka Slovenskej lyžiarskej asociácie Janka Gantnerová. Od konca apríla prebieha medzi SOV, zväzmi a rezortnými strediskami vrcholového športu diskusia o tom, ako celkove pomôcť zimným športom na Slovensku. Potrebujeme za behu nasadnúť do rýchlo idúceho zimného vlaku. Podarí sa nám to?

ĽUBOMÍR SOUČEK
FOTO TASR (3), JÁN SÚKUP (2), ĽUBOMÍR SOUČEK (1)

VÝSLEDKY SLOVÁKOV VO VANCOUVRI (TROCHU INAK)

SKONČILI V PRVEJ TRETINE ŠTARTOVÉHO POĽA

BIATLON: Kuzminová na 7,5 km (1. z 88 účastníčok), **Kuzminová** v stíhacích pretekoch na 10 km (2. zo 60), **Hurajt** na 15 km s hromadným štartom (3. z 30), **Hurajt** na 20 km (5. z 88), **Hurajt** na 10 km (7. z 87), **Kuzminová** na 12,5 km s hromadným štartom (8. z 30), **Hurajt** v stíhacích pretekoch na 12,5 km (16. zo 60), **Šimočko** na 20 km (18. z 88). **ĽADOVÝ HOKEJ: družstvo mužov** (4. z 12). **ZJAZDOVÉ LYŽOVANIE: Zuzulová** v slalome (10. z 87), **Gantnerová** v slalome (24. z 87), **Babušiak** v slalome (30. zo 103). **BEH NA LYŽIACH: Procházková** v šprinte (18. z 54), **Bajčičák** na 15 km voľne (23. z 95)

SKONČILI V DRUHEJ TRETINE ŠTARTOVÉHO POĽA

BIATLON: Mar. Matiaško na 20 km (33. z 88), **Kuzminová** na 15 km (39. z 86), **Gereková** na 7,5 km (40. z 88), **Gereková** v stíhacích pretekoch na 10 km (40. zo 60), **Halinárová** na 15 km (44. z 86), **Gereková** na 15 km (46. z 86), **Mir. Matiaško** na 20 km (47. z 88), **Halinárová** na 7,5 km (54. z 88), **ZJAZDOVÉ LYŽOVANIE: Gantnerová** v obrovskom slalome (35. z 86), **Babušiak** v super-G (37. zo 63), **Babušiak** v obrovskom slalome (44. zo 101). **BEH NA LYŽIACH: Bajčičák** v skiatlone (25. zo 64), **Bátory** na 15 km voľne (40. z 95), **Bátory, Malák** v tímovom šprinte (14. z 20), **Malák** na 15 km voľne (54. z 95). **SÁNKOVANIE: Harniš, Regec** vo dvojiciach (11. z 20), **Sabolová** (14. z 29), **Ninis** (24. z 38).

SKONČILI V TRETEJ TRETINE ŠTARTOVÉHO POĽA

BIATLON: Mar. Matiaško na 10 km (66. z 87), **Šimočko** na 10 km (75. z 87), **Mir. Matiaško** na 10 km (76. z 87), **Kalinová** na 7,5 km (81. z 88), **Kalinová** na 15 km (80. z 86), **štafeta biatlonistiek** na 4x6 km (13. z 19.), **štafeta biatlonistov** na 4x7,5 km (15. z 19). **BOBY: Jagnešák, Nárovec** v dvojboboch (20. z 27). **ĽADOVÝ HOKEJ: družstvo žien** (8. z 8). **ZJAZDOVÉ LYŽOVANIE: Babušiak** v zjazde (52. zo 64). **SKOKY NA LYŽIACH: Zmoray** na veľkom mostíku (43. z 50 v hlavnej súťaži). **BEH NA LYŽIACH: Mlynár** v šprinte (57. zo 62), **štafeta mužov** na 4x10 km (12. zo 14). **KRASOKORČUĽOVANIE: Reitmayerová** (28. z 30). **SÁNKOVANIE: Šišajová** (27. z 29).

NEKLASIFIKOVANÍ

BIATLON: Halinárová v stíhacích pretekoch na 10 km (dostihnutá o kolo). **ZJAZDOVÉ LYŽOVANIE: Zuzulová** v obrovskom slalome (na 2. kolo nenastúpila, po 1. kole 34. z 86), **Babušiak** v superkombinácii (nedokončil zjazdovú časť). **SKOKY NA LYŽIACH: Zmoray** na strednom mostíku (v kvalifikácii 42. z 50 a nepostúpil). **BEH NA LYŽIACH: Bátory, Bajčičák** na 50 km klasicky (vzdali). **BOBY: osádka štvorbobov** (po páde v 1. jazde pre poškodenie bobov odstúpila).

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 11

Alena Procházková
reprezentantka
na ZOH 2010 Vancouver
v bežeckom lyžovaní

Ďakujeme našim olympionikom

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKY VÝBOR

SLOVENSKO Olympijský tím Vancouver 2010

Západoslovenská energetika je generálnym partnerom Slovenského olympijského výboru a Slovenského olympijského tímu na ZOH 2010 Vancouver

www.zse.sk
www.eon.sk

Člen skupiny e·on

Západoslovenská energetika

Ako ďalej, zimné športy?

Ak je skutočný záujem podporiť zimné športy, bude potrebné upraviť kritériá ich podpory

V hodnotení krajín podľa zisku medailí Slovensko vo Vancouvri skončilo osemnáste z 82 zúčastnených krajín. Na ZOH 2006 v Turíne obsadilo Slovensko 21. miesto. V porovnaní krajín s počtom obyvateľov do 5,5 milióna sa podľa celkového počtu získaných medailí Slovensko na ZOH 2010 umiestnilo na 3. mieste za historicky najúspešnejším Nórskom a Fínskom. Potiaľto vyznieva hodnotenie pozitívne. Ale vízia do budúcnosti vyvoláva obavy....

Určitým indikátorom budúceho vývoja môžu byť výsledky dosiahnuté 16-18-ročnými športovcami na zimných EYOF v nepárnych rokoch. Zúčastňujú sa na nich naši najlepší športovci vo svojej vekovej kategórií, avšak za posledných 10 rokov sme ich významnejší prienik medzi európsku športovú elitu nezaznamenali. V olympijských disciplínach sme nezískali ani jednu medailu. Z účastníkov EYOF to zväčša dotiahne do seniorskej reprezentácie iba niečo vyše tretina, na olympiádu iba zlomok z nich.

VÝRAZNÝ ÚBYTOK ČLENSKEJ ZÁKLADNE

Ak sa naznačený trend javí ako problém, je potrebné hľadať príčiny jeho vzniku v širších súvislostiach. Narastá konkurencia voľnočasových záujmov mládeže. Stráca sa motivácia podstupovať fyzickú námahu športovania. Miznú športoviská, šport je nákladný a aj napriek deklaráciám Európskej únie sa stáva menej dostupným, možno menej atraktívnym. Dnes už u nás nie je lákadlom možnosť vďaka športu cestovať do zahraničia, alebo „odkrútiť" si základnú vojenskú službu v športových kluboch. Toto všetko vyúsťuje do poklesu členskej základne aktívnych športovcov a počtu klubov.

Za desať rokov sa znížil počet aktívnych športovcov v zimných individuálnych športoch v priemere o 33% (v letných športoch sa zvýšil o 7%). Najväčší úbytok zaznamenalo lyžovanie (-48%) a krasokorčuľovanie (-46%). Máme skokanské mostíky v Banskej Bystrici a na Štrbskom Plese, ale registrovaných aktívnych skokanov iba 17, lyžiarov pre severskú kombináciu máme 5, bežcov 233. Lyžiarov v alpských disciplínach máme 860. Vo všetkých vekových kategóriách. Pre bobistov a sánkarov zase nemáme dráhu.

Príprava zimných športovcov je mimoriadne finančne náročná. Príprava špičkového zjazdára si vyžaduje takmer celoročný tréning na snehu. Pobytové náklady v lyžiarskych strediskách, doprava, poplatky za vleky sú veľmi vysoké. Organizácia tréningu vyžaduje viacčlenný realizačný tím, ktorý sa stará o všetko od transportu bránok, prípravu lyží, zabezpečenie meracej a videotechniky po regeneráciu športovca. Nehovoriac o nákladoch za prenájom vyhradenej zjazdovky. Lyžiar bežec si musí k tomu pripočítať drahé vosky na desiatky testovacích lyží a servis.

ZLOŽITÝ A NEKOMPLETNÝ SYSTÉM PODPORY

Pre nadaných športovcov fungujú centrá talentovanej mládeže, zväzové centrá prípravy mládeže, športové školy, športové triedy. V nich je zaradených bezmála 35 000 športovcov. Sú to prakticky všetci pravidelne športujúci. Podľa štatistických odhadov organizovane športuje iba o niečo viac ako 3% žiakov a stredoškolákov (z približne 950 000). Navyše v minulom roku vzniklo na vybraných najmä športových gymnáziách 10 centier olympijskej prípravy (COP) a SOV pokračuje v projekte Juniorský olympijský tím určenom na podporu elitných športovcov do 23 rokov. Takýto systém podpory športovo talentovanej mládeže je zložitý. Športovci sú síce formálne zaradení do nejakého útvaru, ale spravidla sa pripravujú vo svojom domovskom klube.

Komplexné podmienky na prípravu našich najlepších športovcov by mali poskytovať rezortné športové strediská. Z celkového počtu 124 v nich zaradených a zamestnaných športovcov je len 23 zo zimných športov. Okrem nich je približne rovnaký počet športovcov v strediskách zaradených bez pracovného vzťahu (tzv. zabezpečovaní športovci), ktorým stredisko poskytuje primerané tréningové podmienky. Podmienky na zaradenie do rezortných športových stredísk sú náročné a nezohľadňujú reálny stav našich zimných športov, ani ich silu.

POMÔCŤ TREBA AJ TÝM PAPIEROVO SLABŠÍM

Ak je skutočný záujem podporiť zimné športy, bude potrebné upraviť kritériá ich podpory. Tak, aby zohľadnili špecifiká jednotlivých disciplín, boli primerané a dovoľovali zaradiť do systému podpory športovcov aj s relatívne nižšou výkonnosťou (v porovnaní s letnými športmi). Ďalej im treba stanoviť dosiahnuteľné výkonnostné ciele a dôsledne sledovať rast ich výkonnosti.

Akokoľvek sa budeme zamýšľať nad systémami podpory, vychádza nám, že na ZOH 2014 v Soči pôjdeme s tými športovcami, o ktorých už dnes vieme. Pritom nie všetci sú zaradení do niektorého z útvarov systému podpory.

Základ olympijského tímu budú s najväčšou pravdepodobnosťou tvoriť tí individuálni športovci, ktorí už súťažili vo Vancouvri. Desiati z nich (Kuzminová, Hurajt – biatlon, Harniš, Regec – sánkovanie, Zuzulová – alpské lyžovanie, Procházková a štafeta mužov – bežecké lyžovanie) sú zaradení do top tímu a budú mať zabezpečenú veľmi slušnú podporu financovania ich športovej prípravy počas olympijského cyklu. Do systému poskytovania podpory však bude potrebné zahrnúť aj širšiu skupinu potenciálnych účastníkov ZOH.

Športové zväzy už majú vytypovaných mladých, perspektívnych športovcov, ktorí už preukázali vysokú výkonnosť. Okrem olympionikov Šimočka, Prekopovej (biatlon), Gantnerovej, Babušiaka (alpské lyžovanie), Zmoraya (skoky), Reitmayerovej (krasokorčuľovanie) ide o ďalších zhruba 15 talentovaných športovcov v lyžovaní, sánkovaní, rýchlokorčuľovaní, ktorí môžu splniť náročné olympijské kvalifikačné kritériá. Majú chuť trénovať, žičlivé zázemie, obetavých rodičov a dobrých trénerov. Treba iba prejaviť vôľu pri hľadaní cesty, ako ich podporiť.

ROMAN BUČEK, športový riaditeľ SOV

■ *Výkonný výbor SOV v apríli rozhodol, že pre zaraďovanie zimných športovcov do top tímu aj do Juniorského olympijského tímu budú rovnako tvrdé kritériá, ako pre letných. Treba však vymyslieť systém podpory, ktorý by zahŕňal aj ďalších. Na ilustračnej fotografii olympionička v krasokorčuľovaní Ivana Reitmayerová.* FOTO TASR

SLOVENSKO
Olympijský tím
Vancouver 2010

HLAVNÝ PARTNER
SLOVENSKÉHO
OLYMPIJSKÉHO TÍMU

REPREZENTUJEME SLOVENSKO

REPREZENTUJEME SLOVENSKO
AJ VO VANCOUVERI

www.zlatybazant.sk

SVETOVÉ **SLOVENSKÉ** PIVO

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 14

Dedičstvo doby nadšenia

V apríli uplynulo 20 rokov od založenia Olympijskej spoločnosti Slovenska – predchodkyne SOV, ktorá postavila pevné základy

Najkrajšie, aj keď určite nie najľahšie obdobie môjho funkcionárskeho života, sa viaže k Olympijskej spoločnosti Slovenska (OSS). Tú sme spoločne s desiatkami ďalších olympijských nadšencov založili 6. apríla 1990. Rovnako silno, ako som počas rokov mojej kariéry skokanky do výšky túžila zúčastniť sa na olympijských hrách a úspešne na nich súťažiť (čo sa mi dvakrát podarilo), som sa v zrelom veku v pozícii predsedníčky OSS snažila na Slovensku čo najlepšie pretaviť krásne myšlienky a ideály olympizmu, o ktorých som sa učila, čítala a zažila ich na olympiádach v Mexico City a v Montreale, do praxe.

Mala som obrovskú výhodu v tom, že po roku 1989 prevládalo medzi prívržencami olympizmu na Slovensku obrovské nadšenie. Vynikajúca atmosféra, súdržnosť a najmä vzájomná žičlivosť nás hnala dopredu za napĺňaním cieľov, ktoré sme si predsavzali realizovať. V niektorých krokoch sme sa z prílišnej snahy aj unáhlili, napríklad keď sme zakrátko premenovali ***Olympijskú spoločnosť Slovenska*** na ***Slovenský olympijský výbor.*** Medzinárodný olympijský výbor nás rýchlo donútil vrátiť sa k pôvodnému názvu OSS, keďže v jednej krajine (a vtedy ešte existovalo Československo) MOV uznával len jeden národný olympijský výbor.

■ ***Otvorenie prvého regionálneho Olympijského klubu v Prievidzi v októbri 1991 – zľava člen MOV Vladimír Černušák, predsedníčka OSS Mária Mračnová a predseda Čs. klubu olympionikov Jan Kůrka.***

Naše snahy spočiatku vyvolávali nevôľu v kruhoch vtedajšieho Čs. olympijského výboru (ČSOV), Čs. olympijskej akadémie (ČSOA) aj Čs. klubu olympionikov (ČSKO). Vyčítali nám snahy rozbiť jednotu československého olympijského hnutia. Keď som na valnom zhromaždení ČSKO vystúpila s výzvou, aby sme nemali iba jeden elitársky klub pre medailistov, ale viacero olympijských klubov pre všetkých účastníkov olympiád, aj pre športovcov aj funkcionárov, ktorí olympijské krásno zažili na vlastnej koži a vedia ho šíriť medzi našu mládež, vypočula som si nelichotivé poznámky. Naša neutíchajúca snaha sa však vyplatila. Olympijská spoločnosť Slovenska rozbehla naplno svoje aktivity, v mnohom prekračujúce dovtedajšiu prax federálnych (dominantne českých) orgánov a začala rozvíjať olympizmus u nás po novom.

ROZVOJ OLYMPIZMU V PLNEJ ŠÍRKE

OSS pôsobila na Slovensku v celej šírke aktivít s početnými komisiami. Vtedajší predseda SZTK **Štefan Gašparík** nás hneď na úvod podporil vyčlenením priestorov v Dome športu. Vďaka štátnemu tajomníkovi ministerstva školstva **Baltazárovi Dubeňovi** sme dostali nemalé dotácie na činnosť. Z nich sme mohli podporovať aj prípravu našich olympionikov a paralympionikov na ich blížiace sa hry v roku 1992, ako aj významné medzinárodné mládežnícke podujatia konané na Slovensku.

Už 8. marca 1991 sme v petržalskom Kormoráne slávnostne otvorili ***Klub olympionikov na Slovensku.*** Jeho predsedom sa stal riaditeľ STaRZ **Ľubomír Kadnár**, ktorý nám tam utvoril výborné zázemie pre športové a spoločenské stretnutia počas ďalších rokov. Myšlienka vytvárania olympijských klubov v regiónoch nás však neopúšťala a už v októbri 1991 sme otvorili ***prvý regionálny olympijský klub v Prievidzi.*** Následne ďalší v Košiciach. Jeho predsedom sa stal podpredseda OSS, strieborný olympionik **Anton Švajlen**, ktorý bol potom dlhé roky predsedom združenia olympijských klubov. Tie s obľubou nazýval predĺženými rukami olympijského hnutia napomáhajúce šíreniu olympijských myšlienok. Kluby postupne pribúdali a rozvíjali svoju činnosť po celom Slovensku.

OSS sa významne angažovala pri príprave celoslovenských masových podujatí - ***Dňa športu*** (ten neskôr prerástol do Dní, resp. do ***Týždňa športu***), aj do ***Behu Olympijského dňa***, ktorého tradícia pokračuje dodnes. S podporou ministerstva školstva sa toto podujatie stalo najmasovejšou športovou aktivitou OSS a neskôr SOV. V niektorých rokoch počet bežcov prekročil stotisíc!

Pri založení OSS som vo svojom príhovore ako jednu z myšlienok, ktoré chceme presadzovať v našej činnosti, mala aj slogan *„V zdravom tele zdravý duch“*. To sme v Trnave pretavili do neprekonateľného žiackeho podujatia s názvom ***Kalokagatia***. Táto celoslovenská olympiáda mládeže sa stala vyvrcholením celoročných súťaží v športoch, výtvarných, fotografických súťažiach, alebo v súťaži o najlepší školský časopis. Dušou tohto podujatia od začiatku až dodnes je **Anton Javorka**. Kalokagatia si zakrátko získala uznanie aj zo strany MOV a nadobudla i veľký medzinárodný rozmer.

Pod vedením **Katarínyy Ráczovej** sa rozbehla aj u nás bohatá činnosť ***komisie fair play*** s logom piatich usmiatych slniečok. Komisia sa starala o propagáciu a oceňovanie príkladných činov aj osobností. Jej zástupcovia chodili na besedy do detských domovov, pre ktoré sa robili zbierky hračiek i šatstva. Prevzali sme patronáty nad jednotlivými podujatiami. Veľmi aktívna bola pod vedením **Jely Labudovej** ***komisia športu pre všetkých.*** Zorganizovala s veľmi dobrým ohlasom množstvo odborných seminárov pre športovú i laickú verejnosť, aj pre zdravotne postihnutých. Semináre boli spojené s praktickými ukážkami noviniek či správneho cvičenia a vydávali sme z nich bulletiny.

Československá olympijská akadémia mala svoju slovenskú odnož pod vedením **Jána Grexu**. Od roku 1993 už výchovno-vzdelávaciu činnosť rozvíjala samostatná ***Slovenská olympijská akadémia*** (SOA) na čele s **Pavlom Gleskom**.

■ ***Pri otvorení Olympijského klubu v Prievidzi sa olympijský víťaz v tenise Miloš Mečíř zapísal do pamätnej kroniky. Vľavo Ján Mráz, neskôr generálny tajomník SOV.***

Členovia SOA sa od začiatku snažili presadiť do školských osnov výučbu o histórii a súčasnosti olympijského hnutia. Akadémia zastrešuje aj žiacke a študentské vedomostné súťaže o olympizme, ktorých regionálne kolá organizujú olympijské kluby. OSS a SOA spustili tradíciu olympijských táborov detí a mládeže, aj organizovanie zájazdov do Olympie a do dejísk letných či zimných olympijských hier.

OSS ako prvá založila komisiu na ***podporu kandidatúry Popradu – Tatier na ZOH 2002***. Už na ZOH 1992 v Albertville sme priniesli prvé propagačné materiály o snahách Slovenska usporiadať ZOH. Na týchto základoch potom staval výbor kandidatúry.

Členovia OSS od začiatku deklarovali významnú úlohu našich olympionikov pri propagovaní olympijských ideí. Snažili sme sa vplývať na predstaviteľov miest, aby svoje športové stánky, ulice či školy pomenúvali po najlepších olympionikoch a tak zachovali ich slávu aj pre budúce generácie. Bratislava pomenovala zimný štadión po **Ondrejovi Nepelovi,** v Trnave nájdeme olympijskú ulicu i námestie **Jozefa Herdu**, v Lučenci aj v Košiciach máme pamätné tabule po ich významných rodákoch – účastníkoch, či medailistoch z OH. OSS založila ***fond***, z ktorého ku koncu roka jednorazovo podporovala olympionikov - dôchodcov, o ktorých sme vedeli, že majú určité existenčné, alebo zdravotné problémy. Minister zdravotníctva **Alojz Rakús** dokonca poveril ústavy telovýchovného lekárstva, aby bývalým olympionikom vykonali bezplatné lekárske prehliadky.

■ ***Olympionici storočia na Štrbskom Plese v roku 1994 - v prvom rade zľava Jozef Lohyňa a Ján Zachara, v druhom rade Jozef Pribilinec, Bohumil Golian, Pavel Schmidt, v zastúpení zosnulého Ondreja Nepelu trénerka Hilda Múdra, Anton Tkáč a Miloš Mečíř.***

OSS PRIPRAVOVALA ZALOŽENIE SOV

V období, keď bolo jasné, že ČSFR sa rozdelí na dve samostatné republiky, som ako predsedníčka OSS dostala poverenie viesť ***prípravný výbor na založenie SOV***. Od septembra 1992 členovia prípravného výboru diskutovali s predsedami najvýznamnejších športových zväzov o stanovách, konštituovaní a zložení pléna SOV, výkonného výboru, aj o spôsobe vedenia rokovaní s politikmi o zabezpečení nového, právoplatného orgánu na športovej scéne Slovenska. Všetko to 19. decembra 1992 vyústilo do založenia ***Slovenského olympijského výboru***, v ktorom som potom celých 16 rokov pôsobila ako podpredsedníčka, zastrešujúca olympijské aktivity.

Na čelo SOV zvolili účastníci ustanovujúceho zasadnutia člena MOV **Vladimíra Černušáka**, ktorý následne v medzinárodnom meradle uľahčil etablovanie SOV. Ja som sa kandidatúry vzdala v jeho prospech. Hnacím motorom mladého SOV sa stal jeho generálny tajomník **Ján Mráz**. Naučil ma perfektnej práci s administratívou, ktorá nám telocvikárom nikdy nevoňala, vynikajúco viedol sekretariát SOV a svojím príkladným prístupom k mladým spolupracovníkom utvoril kolektív, ktorý sa nepozeral na čas ani vzdialenosti a vykonával mnohé úlohy nad rámec pracovnej náplne.

Veľkou výhodou pre novozaložený SOV bola dovtedajšia činnosť OSS, ktorá postavila všetky potrebné základy. **Slovenský olympijský výbor prijal OSS aj so všetkými jej komisiami za svojho člena**, vďaka čomu mal hneď od začiatku pokrytú oblasť rozvoja olympizmu. Vedenie SOV sa tak hneď mohlo zamerať najmä na prijatie v štátnych orgánoch a v MOV, kde bol SOV uznaný veľmi rýchlo.

OSS ako zložka SOV plynulo pokračovala v činnosti a z vlastného rozpočtu významne podporovala regionálne olympijské kluby. Najpestrejšiu činnosť mali všetky komisie v roku osláv storočnice založenia MOV - 1994. Pol stovky podujatí - športových, spoločenských, kultúrnych, i seminárov a rôznych súťaží - bolo dôstojným slovenským vkladom k tomuto významnému sviatku olympijského hnutia. V Košiciach sme napríklad usporiadali ***I. ples olympionikov***. V Bratislave sme v Dome športu odhalili bustu zakladateľa novovekých olympiád **Pierrovi de Coubertin**. Vo Svite sme spoluorganizovali národnú časť celoeurópskeho ***Behu proti drogám***. Významné bolo aj ***vyhlásenie slovenského Olympionika storočia*** na Štrbskom Plese. Víťazom tejto novinárskej ankety sa stal atlét **Jozef Pribilinec**. Fanatici sveta známok založili ***Slovenskú spoločnosť olympijskej a športovej filatelie***, ktorá obohatila diapazón našich aktivít. Spoločnosť propagovala všetky podujatia OSS a SOV na filatelistických materiáloch, iniciovala vydávanie známok s olympijskou tematikou v rokoch konania ZOH a OH, aj organizovala výstavy s medzinárodnou účasťou ***SLOVOLYMPFILA***.

■ ***Štart Behu Olympijského dňa pod egidou OSS v Bratislave 1995, spojeného s Behom proti drogám. Prvý zľava volejbalista Ľubor Halanda (súčasný viceprezident SOV), tretí zľava hokejový velikán Dušan Pašek, vpravo Mária Mračnová.***

ZÁNIK OSS A ZAČLENENIE JEJ KOMISIÍ POD SOV

Už pri vzniku prípravného výboru na založenie SOV sa začali diskusie o opodstatnení ďalšej existencie OSS. Prevážil názor skúsených funkcionárov v olympijskom hnutí , že SOV ako nová organizácia spočiatku nebude mať štruktúry a ani ľudí, ktorí by naďalej rozvíjali olympijské aktivity. Preto sa OSS včlenila pod krídla SOV ako zložka, starajúca sa o napĺňanie Olympijskou chartou požadovaných mimošportových činností.

Po dvoch rokoch spolupráce a mnohých diskusiách, vyvolávaných hlavne zástupcami športových zväzov, ktorí v zložitej ekonomickej situácii a v dôsledku nedostatku financií na športy vidia olympijské aktivity ako ohrozujúci faktor reprezentácie, sa však znovu objavili požiadavky na zrušenie OSS a následné začlenenie všetkých jej komisií priamo pod SOV. V záujme zachovania jednoty olympijského hnutia na Slovensku výkonný výbor Olympijskej spoločnosti Slovenska navrhol ***členstvu zrušenie občianskeho združenia OSS a transformáciu jej komisií do SOV*** s ich akceptáciou na zasadnutí SOV. Navrhli sme tiež zmenu zloženia SOV tak, aby za riadnych členov SOV namiesto OSS boli prijaté združenie olympijských klubov Slovenska, Slovenská olympijská akadémia i klub fair play a aby vznikla pozícia podpredsedu SOV pre olympizmus. Tieto návrhy sme prebrali aj s právnou komisiou SOV. Zasadnutie SOV ich 15. februára 1995 akceptovalo, ale potom bolo treba ešte doriešiť množstvo administratívno-právnych problémov, ktoré súviseli s uvedenými krokmi. Vyriešiť ich bolo potrebné v prospech nášho správneho začlenenia a hlavne neprerušenia kontinuity našej dovtedajšej práce.

POSTAVILI SME PEVNÉ ZÁKLADY

Ešte aj dnes sa stretávam s pozitívnymi ohlasmi na pôsobenie OSS, predchodkyne SOV. Mnohí ľudia radi spomínajú na nezištné pozitívne myslenie a na rozmanité aktivity, ktorými sme vstupovali do povedomia širokej verejnosti nielen na Slovensku, ale aj v Čechách, Maďarsku, Rakúsku a na pravidelných stretnutiach mladých účastníkov v Olympii. Som a budem pyšná na to, aké pevné základy položilo združenie nadšencov s názvom Olympijská spoločnosť Slovenska pre dnešný Slovenský olympijský výbor. Aj teraz rada ďakujem všetkým milým spolupracovníkom, priateľom a spoluolympionikom, ktorí sa na tomto krásnom skutku podieľali.

MÁRIA MRAČNOVÁ, bývalá predsedníčka OSS (v rokoch 1990 – 1995), FOTO ARCHÍV M. M.

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 16

Diplomatka s brokovnicou

Lúskanie abecedy života a športu s majsterkou Európy a svetovou rekordérkou v skeete DANKOU BARTEKOVOU

Je nielen šarmantná športovkyňa, ale vďaka cieľavedomosti a schopnostiam má pred sebou nádejnú kariéru aj mimo strelnice. Dvadsaťpäťročná skeetarka Danka Barteková vyštudovala diplomaciu, ktorú využíva i na športovom poli. Svetová rekordérka, predvlaňajšia majsterka Európy a viacnásobná medailistka z ME, MS či z pretekov Svetového pohára síce na svojej prvej olympiáde v Pekingu nenaplnila medailové ambície, ale verí, že si to vynahradí v Londýne. Slovenský olympijský výbor ju nominoval na pozíciu ambasádorky Slovenska na tohtoročných premiérových olympijských hrách mládeže v Singapure.

Danku Bartekovú sme vyspovedali tak, že podľa abecedy sme si vybrali slová vyjadrujúce určité pojmy, a ona rozprávala, čo v nej evokujú či už v súvislosti so športom alebo s bežným životom.

● **AMBASÁDORKA.** Tým, že som sa stala ambasádorkou olympijských hier mládeže v Singapure, začala som si plniť svoj sen. Mojím poslaním je medzi mladými olympionikmi šíriť olympijské hodnoty ako dokonalosť, priateľstvo či rešpekt, aj propagovať kultúrny a vzdelávací program, ktorý na športovcov počas hier v Singapure čaká. Túto krajinu som už navštívila koncom marca, keď som sa zúčastnila na seminári pre mladých ambasádorov. Vyskúšala som si množstvo aktivít, ktoré budú počas hier pripravené pre športovcov. Kultúrny a vzdelávací program má zabezpečiť, aby sa športovci už v mladšom veku ‚nainfikovali' olympizmom a jeho hodnotami, stali sa nielen lepšími športovcami, ale aj tolerantnejšími voči rozdielom, priateľskejšími a lepšími ľuďmi.

● **BROKOVNICA.** Zbraň, s ktorou momentálne strieľam, je moja štvrtá v poradí a som s ňou veľmi spokojná. Brokovnica má relatívne dlhú životnosť, takže tú, čo mám teraz, nadlho nepustím z rúk. Ani nemám dôvod, pretože som s ňou zažila svoje najväčšie úspechy a pevne verím, že nás ešte spoločne nejaké veľké chvíle čakajú.

● **CESTOVANIE.** Cestovanie je súčasťou môjho života. Keď som so streľbou začínala, tešila som sa na každú cestu - čo i len do susedných Čiech. Dnes je to skôr ‚povinná jazda'. Neznášam balenie a prípravy, ale za tie roky mám už slušnú prax, takže balenie mi trvá stále kratšie. Cudzie krajiny však spoznávam veľmi rada. V rámci možností, pretože ako športovci sme stále v hoteli a na strelnici. Najradšej cestujem do teplých krajín, kde sa mi zatiaľ i najviac strelecky darilo - Egypt, Taliansko, Cyprus.

● **DIPLOMACIA.** Hoci som odmalička chcela byť právničkou, nesmierne sa teším, že som si po maturite vybrala štúdium na Fakulte politických vied a medzinárodných vzťahov UMB v Banskej Bystrici. Medzinárodné vzťahy a diplomacia sú neuveriteľne zaujímavé oblasti spoločenského života. Budem šťastná, ak sa mi v budúcnosti podarí spojiť šport a diplomaciu, teda dve súčasti môjho života, ktorých by sa mi ťažko vzdávalo. Diplomovku som robila na tému ‚Význam športu v medzinárodných vzťahoch. Šport, politika a športová diplomacia.' Rada by som pracovala v oblasti športovej diplomacie, konkrétne pre MOV alebo v lokálnych štruktúrach.

● **EGYPT.** Egypt je pre mňa špecifickou krajinou. Bola to prvá destinácia, do ktorej som letela lietadlom. Ako strelkyňa som tam bola trikrát a trikrát som si odtiaľ priviezla medailu. Neviem, či je to dobrou aurou, ktorú táto krajina pre mňa má, či históriou, ktorá ma fascinuje... Egypt ovplyvnil môj život. V Káhire som si vystrieľala svoju prvú medzinárodnú medailu a v roku 2006 som pod pyramídami získala miestenku na olympiádu v Pekingu. Dúfam, že v budúcnosti sa tam uskutoční čo najviac pretekov.

■ *Danka Barteková (v strede) so sestrou – dvojičkou Lenkou a s Andreou Stranovskou. Ako družstvo získali v skeete titul majsteriek Európy 2008.*

DANKA BARTEKOVÁ

Narodená 19. októbra 1984 v Trenčíne. Spolu so sestrou-dvojičkou Lenkou, ktorá je od nej o tri minúty staršia, ich na strelnicu ako trinásťročné dotiahol otec-poľovník. Pre skeetarku Strediska štátnej športovej reprezentácie MV SR Bratislava a zverenkyňu trénera Juraja Sedláka bolo prvým úspechom striebro na juniorských MS 2001 v Káhire. V juniorskej kategórii nasledovali striebro v družstvách na MS 2002 v Lahti, zlato na ME 2002 v Lonate, bronz na MS 2003 v Nikózii (plus striebro v družstvách), zlato v jednotlivkyniach i v družstvách na ME 2004 v Nikózii. Vo svojej premiérovej seniorskej sezóne v roku 2005 si vystrieľala na MS v Lonate bronz a spolu so sestrou Lenkou a Andreou Stranovskou skončili druhé v súťaži družstiev. O rok neskôr bodovala v pretekoch Svetového pohára – v americkom Kerrville skončila tretia, zlato z Káhiry pre ňu znamenalo olympijskú miestenku a z finále SP v Granade si priviezla striebro. Na OH 2008 v Pekingu obsadila 8. miesto. Ešte predtým v pretekoch Svetového pohára v Suhle i v Belehrade skončila druhá a v Nikózii sa stala dvojnásobnou majsterkou Európy – individuálne i s družstvom. Minulý rok si medailovú zbierku rozšírila zlatom na pretekoch Svetového pohára v Káhire. V skeete je dvojnásobnou svetovou rekordérkou. V základnej časti (74 terčov) sa oň delí s ďalšími deviatimi strelkyňami, ale finálový rekord (74+25) drží sama. Je absolventkou Fakulty politických vied a medzinárodných vzťahov na UMB v Banskej Bystrici. Jej priateľom je populárny spevák Peter Cmorik.

● **FINÁLE.** Finále je pre strelca dôležitou métou v každých pretekoch. Umiestniť sa do prvej šestky znamená byť v špičke a mať šancu zabojovať o medailu a uznanie. Vo finále sú bodové rozdiely tak malé, že stačí jedno zaváhanie a líderka skončí šiesta. V tom je čaro aj nevýhoda tohto športu. Minulý rok bol pre mňa z tohto pohľadu najúspešnejší – zo šiestich významných medzinárodných súťaží som sa šesťkrát umiestnila do prvej šestky. Na medailu som si však siahla iba na pretekoch Svetového pohára v Káhire.

● **GPS.** Som človek s absolútnou neschopnosťou orientovať sa v mestách a uliciach. Vždy si robím srandu, že sa stratím aj na parkovisku. Preto sa spolieham na navigácu kamkoľvek a kedykoľvek. Bez mapy a GPS nevyjdem z Trnavy ani na krok.

● **HUDBA.** Hudba patrí k môjmu životu od nepamäti. Nielen preto, že s hudobníkom žijem a bývam, ale odmalička ma bavila a spríjemňovala mi život. Otec sa nás pri každej skladbe v rádiu pýtal, kto je interpret, ako sa skladba volá – čím nás prakticky viedol k hudobnému prehľadu. Takže si trúfnem tvrdiť, že nie som len jej pasívny konzument, ale baví ma a rada spoznávam nových interpretov a žánre. Hudba mi pomáha v živote aj pri strieľaní. Motivuje ma pri všetkých športoch, upokojuje počas pretekov a spríjemňuje mi chvíle oddychu.

● **CHATA.** Dovolenky na chate mám veľmi rada. Vždy, keď mám pár dní voľno, tak ich rada strávim s priateľmi na chate pri Martine. V zime lyžujeme, v lete chodíme na prechádzky, výlety, večer grilujeme. Je to pre mňa aktívny oddych a vždy sa nabijem pozitívnou energiou.

● **INTERNET.** Keďže veľa cestujem, internet je pre mňa synonymom kontaktu s domovom a s priateľmi. Takisto pracovným nástrojom. Mailovú schránku mám počas dňa otvorenú prakticky nepretržite. Som tak flexibilnejšia a operatívnejšia. Takisto som na sociálnej sieti, ale beriem ju iba ako priestor pre kontakt so svojimi priateľmi a známymi. Otvorím si svoj účet, skontrolujem, čo je nové, napíšem ľuďom, ktorých som dlho nevidela a tým to hasne. Dávam si však veľký pozor, čo na stránke ‚vyhodím'. Súkromie si chránim.

● **JAZYK.** Cudzie jazyky sú pre mňa nevyhnutnosťou. Využívam ich takmer nepretržite. Rozprávam plynule po anglicky a menej plynule po nemecky, z oboch jazykov mám štátne skúšky. Pokúšala som sa naučiť sa po španielsky, ale po dvoch rokoch som sa z kurzov pre nedostatok času odhlásila. Dodnes to ľutujem, ale pevne verím a dúfam, že sa mi niekedy podarí oprášiť knihy a naučiť sa tretí jazyk.

● **KUCHYŇA.** Donedávna som sa v kuchyni motala iba občas, aj to som len krájala a podávala ingrediencie. No keďže teraz som šéfkuchárkou v našom byte ja, začala som s varením veľmi intenzívne. Dokonca musím uznať, že ak mám čas a pohodu, varenie ma baví a rada si rozširujem ‚kuchynský repertoár'. Mám rada ľahké jedlá, taliansku kuchyňu, ale nepohrdnem ani tradičnými slovenskými jedlami. Kyslú kapustnicu môžem jesť denne. A keď ma chce mama potešiť, uvarí mi hovädzie mäsko s paradajkovou omáčkou a s varenými zemiakmi.

● **LENKA.** So sestrou Lenkou sme do 18 rokov boli stále spolu - doma, v škole a aj na strelnici. Rozdelili sme sa až počas štúdia na vysokej škole. Je úžasné byť jednou z dvojičiek, mať vždy vedľa seba niekoho, s kým si rozumiete. Hoci sme úplne iné, máme skvelý vzťah, veľa vecí prežívame spolu a tešíme sa z úspechov navzájom. Aj keď sme na strelnici konkurentky a súperky, všetko je to v zdravej miere – motivujeme sa navzájom. O to viac sa tešíme, keď jedna z nás uspeje.

● **MALŽENICE.** Až donedávna som bývala v Malženiciach, v dedinke neďaleko Trnavy. Prežila som tam detstvo so všetkými výhodami zdravého dedinského života. Napriek tomu, že teraz bývam v byte v meste, vždy sa rada vraciam k našim, posedíme na terase v záhrade, kde je všetko zelené. To mi v meste chýba.

● **NÁBOJE.** Strieľam s kvalitnými českými nábojmi, na ktoré sa môžem spoľahnúť. Po každých vyhratých či úspešných pretekoch si odkladám ten posledný ako suvenír. Je to taký zvyk od prvých medailových pretekov a hoci si ich nevystavujem, je príjemné vrátiť sa k škatuli s odloženými drobnosťami a zaspomínať si na tie momenty ešte raz.

● **OLYMPIÁDA.** Olympiáda v Pekingu pre mňa znamenala nielen úžasnú životnú skúsenosť, ale aj splnenie športového sna. Olympiáda je podujatie celosvetového rozmeru, spája ľudí a národy po celom svete. Odkedy som začala vrcholovo športovať, chcela som sa na hry nominovať. Hoci samotná účasť v Pekingu bola veľmi náročná, urobila som maximum pre to, aby som na nej uspela. Veľmi rada by som sa zúčastnila i na OH v Londýne, ale viem, že získať miestenku a napokon aj nomináciu v rámci Slovenska bude stále náročnejšie. Tým viac musím pracovať.

● **POĽOVAČKA.** Hoci mám poľovnícky lístok, nebola som ešte ani na jednej poľovačke. Skúšky som si urobila viac-menej kvôli rozšíreniu zbrojného preukazu. Napriek tomu mám k poľovníctvu blízko, otec je vášnivý poľovník a ochranca prírody. Vďaka nemu som sa dostala k zbraniam a strelectvu. Spomínam si, keď ma zobral na posed a strávili sme pár hodín pozorovaním okolia. Bohužiaľ, nevideli sme ani len srnčeka. Ale bol to príjemný zážitok, veľmi som si oddýchla.

● **RITUÁL.** Rituály sú súčasťou môjho normálneho súťažného dňa. Mám zopár činností, ktoré si neodpustím pred žiadnou položkou, aby som mala pocit, že som urobila všetko pre to, aby som zastrieľala dobre. Aké, to je moje tajomstvo.

● **SVETOVÝ REKORD.** Vyrovnanie či utvorenie svetového rekordu bolo pre mňa vždy takmer nedosiahnuteľnou, hoci veľmi motivujúcou métou. Až do ME 2008 na Cypre, na ktorých som vyrovnala rekord v základnej časti (74 zo 75 terčov) a utvorila ten finálový, keď som trafila 99 terčov zo 100 možných. Strieľalo sa mi neskutočne dobre a krásne mi vygradovala strelecká forma. Dúfam, že podobnú správnu konštelláciu hviezd ešte niekedy zažijem. Absolútny výkon je pre mňa veľkou motiváciou.

● **ŠOFÉROVANIE.** Šoférovanie je pre mňa istým druhom relaxu. Pred dvoma rokmi som si kúpila vlastné auto a odvtedy si život bez neho neviem predstaviť. Uľahčilo mi to život, stala som sa samostatnejšou a flexibilnejšou.

● **TRÉNING.** V súčasnosti som práve v polovici sezóny, takže trénujem veľa a často. Mojím trénerom je už dlho Juraj Sedlák, ktorý stál už pri mojom prvom kontakte so zbraňou pred dvanástimi rokmi. Tréningy mám rada, hoci zvyčajne sú náročné a odchádzam z nich unavená. Ale väčšinou s dobrým pocitom, že som popracovala na nedostatkoch a na zlepšení techniky, čo sa mi v budúcnosti možno vráti.

● **ÚSPECHY.** Úspech je mojím hnacím motorom. Vždy som chcela robiť všetky veci čo najlepšie a úspechy ma motivovali k ďalšej práci a snahe. Za môj najväčší úspech považujem už len to, že sa mi v streľbe podarilo prebojovať sa medzi svetovú špičku a udržať si tam miesto dodnes. A v osobnom živote? Teším sa z vyštudovania vysokej školy popri náročnom športovom programe a z praxe v športovej diplomacii.

● **VÍNO.** Som veľkým fanúšikom vína, aj keď sa za senzorického odborníka vôbec považovať nemôžem. Pohár dobrého krtíšskeho biovínka je pre mňa symbolom pohody, ktorú si rada užívam s priateľmi.

● **ZIMA.** Keďže broková streľba je letným športom, zima je pre mňa obdobím relatívneho oddychu. Milujem lyžovanie na horách, vždy si doprajem aspoň týždeň na chate s priateľmi. No v januári začínam znovu myslieť na streľbu. Začína sa mi totiž kondičný tréning a fáza ‚sušenia' – teda suchého tréningu, keď cibríme techniku streľby doma.

Zaznamenal PAVOL KUBIŠ
FOTO TASR, JÁN SÚKUP A ARCHÍV D. B.

Singapur – začiatok novej éry

Prvé olympijské hry mládeže majú mladým ľuďom ukázať, že olympizmus vie spojiť šport s kultúrou, výchovou aj so vzdelávaním

Minimálne desať mladých slovenských športovcov sa 14. – 26. augusta zúčastní na premiérových olympijských hrách mládeže v Singapure. Spolu s takmer 3600 športovcami z 205 krajín sveta ich však čakajú nielen športové súťaže (dovedna v 201 disciplínach všetkých 26 letných olympijských športov), ale aj pestrý a rozsiahly kultúrno-poznávací program, ktorý by im mal ukázať oveľa širšiu dimenziu olympizmu, než je len tá športová.

Vízia OH mládeže

Olympijské hry mládeže majú inšpirovať mladých ľudí na celom svete, aby sa venovali športu, prijali olympijské hodnoty a žili v súlade s nimi.

OPTIMISTA ROGGE

S premiérovými OH mládeže sa viažu veľké očakávania prezidenta Medzinárodného olympijského výboru (MOV) **Jacqua Roggeho.** Ten bol iniciátorom myšlienky olympijských hier mládeže, ktorú prijalo zasadnutie MOV v roku 2007 v Guatemala City. **„Nemajú to byť ‚mini-olympijské hry'. Chceme mladým ľuďom ponúknuť podujatie, ktoré bude veľkou medzinárodnou športovou udalosťou, ale zároveň im chceme dať šancu z prvej ruky spoznávať olympijské hodnoty. Chceme, aby sa s touto skúsenosťou podelili po návrate domov so svojimi rovesníkmi a boli vo svojich komunitách aktívnymi vyslancami olympizmu. OH mládeže nebudú len o športovom súťažení, ale aj o výchove k zdravému životnému štýlu a k spoločenskej zodpovednosti. Toto podujatie má veľký potenciál pripraviť mladých športovcov pre ich budúci olympijský život,"** povedal Rogge nedávno v interview pre časopis MOV Olympic Review.

Jacques Rogge je pred Singapurom optimistom. Zriadil inštitút národných ambasádorov OH mládeže, ktorí sa majú starať o propagáciu tohto podujatia pred jeho konaním vo svojich krajinách a počas hier majú byť veľmi aktívni priamo v Singapure. Medzi tridsiatkou vybraných národných ambasádorov je aj úspešná slovenská strelkyňa, olympionička **Danka Barteková**. Tá bola v Singapure v marci na seminári ambasádorov a z prípravy nového typu podujatia nadobudla veľmi pozitívny dojem. Medzi celosvetových ambasádorov OH mládeže patria také športové kapacity, ako je najúspešnejší plavec histórie, **Michael Phelps** z USA, či ruská žrdkárska fenoménka **Jelena Isinbajevová**, ktorí budú mladých športovcov z 205 krajín sveta v Singapure zoznamovať s olympijskými hodnotami, akými sú dokonalosť, priateľstvo a rešpekt.

■ *Maskoti I. OH mládeže v Singapure.*

VEĽA NEJASNOSTÍ

V olympijskom hnutí je však pred premiérou OHM aj nemálo skeptikov, ba dokonca kritikov. Málokto z priamo zainteresovaných vie, čo presne má od tohto podujatia čakať a mnohí si kladú najmä otázky, ako sa dá efektívne spojiť súťaženie na vrcholnom podujatí s ambiciózny kultúrno-vzdelávacím programom (CEP).

Kvalita účasti v športoch bude výrazne okyptená. Kvalifikačné kritériá medzinárodných federácií boli zväčša veľmi tvrdé a v niektorých disciplínach je počet súťažiacich obmedzený len na ôsmich. Ale napríklad vo futbale to vyzerá, že FIFA vybrala čo najexotickejšie účastnícke tímy. Medzinárodný olympijský výbor každému z 205 národných olympijských výborov (NOV) garantuje účasť minimálne 4 športovcov (maximom je 70, výnimku má len domáci Singapur, ktorý môže obsadiť všetky tímové športy chlapcov i dievčat), To pri uplatnení princípu univerzality v praxi znamená, že z 3594 účastníckych miest až 637 MOV rozdelí medzi slabších športovcov z rozvojových krajín. MOV všetkým účastníkom hradí letenky a pobytové náklady.

Najmä národné olympijské výbory opakovane upozorňovali na nedostatočné kvóty na veľkosť sprievodu športovcov, ktorá je v princípe 35 percent. Na jeden šport pripadá len jeden tréner - aj trebárs v prípade amerických atlétov, ktorých by malo byť viac než desať! V niektorých športoch miesto vo výpravách na trénera ani nezvýši. Vzhľadom na vek účastníkov od 14 do 18 rokov (v každom športe príslušná medzinárodná federácia určila ako vekovú kategóriu dva za sebou nasledujúce ročníky narodenia z rozpätia 1992 – 1995), i vzhľadom na komunikačné (aj jazykové) problémy detí v tomto veku z mnohých krajín sveta, sa povolený počet dospelých v ich sprievode naozaj javí ako nedostatočný. Podľa iných kritikov je zase toto podujatie „ušité horúcou ihlou" a odhady jeho nákladovosti považujú za výrazne poddimenzované. A podľa ďalších by sa podujatie tohto typu nemalo nazývať „olympijskými hrami mládeže", ale „olympijským festivalom mládeže", čo by podstatne viac vystihovalo jeho obsah.

ĽUBOMÍR SOUČEK

■ *Slovenská ambasádorka na I. OH mládeže Danka Barteková spolu s prezidentom MOV Jacquom Roggem.* FOTO SYOGOC

Bohatý kultúrno-poznávací program

Významným doplnkom športových súťaží I. OH mládeže bude rozsiahly kultúrno – poznávací program (CEP), v rámci ktorého MOV a organizátori pripravili mimoriadne široký a pestrý diapazón aktivít. Samozrejme, športovci budú mať možnosť venovať sa im vo väčšej miere až po ukončení svojich súťaží. MOV od každého účastníka prísne vyžaduje, aby bol na podujatí bez ohľadu na termín jeho súťaže počas celých hier, čiže minimálne trinásť dní – inak MOV nezaplatí náklady na jeho cestu a pobyt. Motívom tejto požiadavky je práve zúčastňovanie sa na aktivitách v rámci CEP.

Kultúrno-poznávací program OHM má ústredné motto „Uč sa a zdieľaj ducha!" a slogany „Uč sa: vedieť, robiť, byť a žiť spolu". Zameriava sa na 5 hlavných tém – olympizmus, rozvíjanie zručností, zdravie a zdravý životný štýl, sociálna zodpovednosť, prejav a vyjadrovanie. CEP celkove obsahuje 50 aktivít v rámci 7 formátov činností (rozhovory so šampiónmi, objavné aktivity, dedina svetových kultúr, spoločenský projekt, umenie a kultúra, bádateľská trasa, ostrovné dobrodružstvo), ktoré budú doplnkom športových súťaží. Väčšine z nich sa možno venovať kedykoľvek počas dňa. Práve pri realizácii CEP sa majú výrazne prejaviť národní ambasádori, ktorí by mali byť aj akýmisi sprievodcami športovcov.

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 19

Miller má zmiešané pocity

Slovensko bude mať v Singapure minimálne desať športovcov

Designovaný šéf slovenskej výpravy na I. OH mládeže a viceprezident Slovenského olympijského výboru pre mládež Vladimír Miller priznáva, že pred premiérou OHM má zmiešané pocity. A predpokladá, že podobne sa cítia aj vedúci ostatných výprav zo sveta, ktoré v auguste zavítajú do 650-tisícového hlavného mesta štátu Singapur.

Miller veľa vecí okolo singapurských hier vníma ako problém. Azda najvážnejšie sú podľa neho obmedzujúce kvóty na veľkosť sprievodu. MOV ich po opakovanej kritike rôznych NOV síce mierne zvýšil, ale stále sú nedostatočné. **„V niektorých športoch nám bude chýbať tréner, čo je vážne. Zmeniť by to mohlo len prípadné umožnenie prestriedania trénerov z rôznych športov, o ktoré sme žiadali, ale šanca uspieť je malá, keďže všetci účastníci tam majú byť celý čas,“** hovorí.

Povinnosť všetkých členov výpravy byť v Singapure počas celého konania hier považuje Miller za zvláštnu. Viacerí športovci, ktorí odsúťažia hneď na začiatku, totiž nebudú mať v ďalších dňoch utvorené podmienky na tréning. Iným vyše dvojtýždňový pobyt v dejisku OHM znemožní štart na ďalších súťažiach. A v prípade tých športovcov, ktorí budú súťažiť ku koncu, zase vidí ako dosť nereálnu ich účasť na kultúrno-poznávacom programe, pretože tréneri ich pred pretekmi nechcú rozptyľovať.

„Okrem toho mám obavy, či sa v niektorých krajinách neprejaví snaha akcelerovať vývoj mladých športovcov kvôli úspechu na OHM a v iných zase manipulácia s vekom. U organizátorov ma trápi fakt, že majú nedostatok skúseností z organizovania významných podujatí a že väčšina olympijských športovísk je na slabšej, povedal by som školskej úrovni,“ dodáva Vladimír Miller. Nepríjemná je aj značná vzdialenosť športovísk od olympijskej dediny, totožnej s internátmi technickej univerzity – od 35 do 70 minút jazdy! Komplikácie môže spôsobiť aj tropické počasie s obrovskou vlhkosťou ovzdušia a s prudkými búrkami.

Pravda, sú aj mnohé veci, ktorú vzbudzujú v našom skúsenom funkcionárovi po jeho marcovej návšteve v dejisku OHM optimizmus. **„Singapur je vysoko rozvinutá, čistá a bezpečná krajina, ktorá ma príjemne prekvapila. Organizáciu OH mládeže tam zobrali ako veľkú príležitosť, keďže na usporiadanie „veľkých“ hier 650-tisícová krajina nemá šancu. Prihlásili sa tisícky nadšených dobrovoľníkov, ktorí bez problémov komunikujú v angličtine. Podujatie naozaj chystajú s veľkým elánom a vyvinú maximálnu snahu, aby sa tam hostia cítili dobre. V decembri sa na mládežníckom tábore v Singapure zúčastnili naši medailisti z EYOF 2009 v Tampere atlét Tomáš Kružliak a džudistka Andrea Krišandová. Obaja sa vrátili nadšení a Kružliaka veľmi mrzí, že jeho ročník narodenia (1992) IAAF nevybrala,“** hovorí Miller.

Viacero atypických súťaží

Viacero súťaží I. OHM bude atypických a nemajú svoju následnosť v kategórii dospelých. Napríklad v cyklistike bude súťaž družstiev ako kombinácia cestnej, horskej cyklistiky a BMX; kanoistická súťaž zase bude mixom rýchlostnej kanoistiky a vodného slalomu na hladkej vode v súbojoch jeden proti jednému; v deviatich športoch sú v programe miešané súťaže chlapcov aj dievčat; turnaj v basketbale odohrajú v „mini“ podobe ako streetballový; v ôsmich športoch poskladajú tímy z členov z rôznych krajín z jedného kontinentu, atď. „Ešte tie kontinentálne tímy by som chápal, ale mišmaš disciplín v cyklistike a kanoistike mi pripadá ako mačkopes. Chápem, že MOV chcel pre mládež vymyslieť niečo nové, ale táto kombinácia nemá logiku,“ myslí si Vladimír Miller.

■ *Medzi slovenskými účastníkmi singapurskej premiéry budú aj medailisti z EYOF – džudista Arpád Szakács a plavkyňa Katarína Listopadová.*
FOTO ĽUBOMÍR SOUČEK a TASR

Pre Slovensko je nepríjemný nízky počet kvalifikovaných športovcov. Do našej uzávierky ich bolo len desať v siedmich športoch – po dvoch z atletiky, plávania a tenisu, po jednom z džuda, šermu, kanoistiky a veslovania. Medzi kvalifikovanými športovcami sú aj dvaja medailisti z Európskych olympijských festivalov mládeže (EYOF) – plavkyňa **Katarína Listopadová** (striebro v Belehrade 2007 na 200 m pol. pret.) a džudista **Arpád Szakács** (zlato v Tampere 2009 do 81 kg). Práve oni by podľa Millera mali byť našimi najväčšími nádejami. Kvalifikačné kritériá splnili títo slovenskí športovci: **ARPÁD SZAKÁCS** (džudo), **KATARÍNA LISTOPADOVÁ, MARTIN FAKLA** (plávanie), **CHANTAL ŠKAMLOVÁ, JANA ČEPELOVÁ** (tenis), **MICHALA CELLEROVÁ** (šerm), **MIROSLAV URBAN** (kanoistika), **ANDREJ RÉDR** (veslovanie), **KATARÍNA STRMEŇOVÁ, CLAUDIA HLADÍKOVÁ** (atletika).

V čase našej uzávierky mal nádej na postup moderný päťbojár **Ján Szalay**. V hre ešte sú ako čakatelia na voľné karty tenisti **Filip Horanský** a **Jozef Kovalík**, stolný tenista **Michal Pavolka**, džudistka **Andrea Krišandová** a vzpierač **Jakub Žilava**, možno ešte jeden-dvaja plavci. Družstvo dievčat v streetballe bolo v pozícii prvých náhradníčok za Európu, ale možnosť jeho štartu už padla. Aj v prípade nereálneho najpriaznivejšieho scenára by sme mohli mať v Singapure maximálne 18 športovcov. **„Veril som, že sa nám ich kvalifikuje viac než dvadsať. Žiaľ, útvary talentovanej mládeže u nás nepracujú tak, ako by sme chceli,“** priznáva Miller a dodáva: **„Dúfam, že vďaka centrám olympijskej prípravy sa situácia časom zlepší.“**

Nomináciu výpravy SR na I. OH mládeže schváli výkonný výbor SOV 24. júna. Všetci nominovaní členovia slovenskej výpravy by si mali menovacie dekréty prevziať 15. júla počas medzinárodného olympijského tábora mládeže v Piešťanoch. Výprava odletí do Singapuru 10. augusta. **ĽUBOMÍR SOUČEK**

I. zimné OH mládeže sa uskutočnia 13. – 22. januára 2012 v rakúskom Innsbrucku a repríza tých letných bude zase v Ázii – v roku 2014 v čínskom Nanťingu.

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 20

Weissovský unikát

Futbalová rodina Weissovcov je unikát. Všetkých troch predstaviteľov tejto futbalovej vrútocko-bratislavskej dynastie ich veľká láska ku koženej lopte obliekla do reprezentačného dresu. Dvoch najstarších predstaviteľov futbalového rodu do československého, respektíve slovenského, najmladšieho zástupcu do slovenského. Dedo Vladimír Weiss I. získal v Tokiu 1964 olympijské striebro a dvaja mladší sa prebojovali na svetový šampionát – syn v Taliansku 1990 a vnuk teraz v Juhoafrickej republike.

■ *Všetci traja Weissovci na čerstvej spoločnej fotografii.* FOTO ČTK

Vladimír Weiss II. je navyše reprezentačným trénerom slovenského tímu pri jeho historickej premiére na MS. Zaradil sa tak do exkluzívnej spoločnosti iba niekoľkých osobností (aj megahviezd Franza Beckenbauera a Diega Maradonu), ktoré na MS pôsobili najprv ako hráči a potom hlavní tréneri reprezentačných tímov. Ale aj prípadov, aby si na MS zahral otec aj syn, nájdeme na svete len zopár... Takže ďalší unikát.

AKÝ OTEC, TAKÝ SYN, AKÝ DEDO, TAKÝ VNUK

Prvým z futbalového rodu Weissovcov bol 70-ročný rodák z Vrútok **Vladimír Weiss I.,** čiže najstarší. Jeho rodičia i starší brat boli železničiari a zároveň aj hospodári na tamojšom škvarovom futbalovom ihrisku. Tam sa ortuťovitý čiernovlasý chlapec naučil majstrovsky ovládať futbalovú loptu. Vynikal však aj v hokeji - s bratom hrali za Lokomotívu Vrútky v oboch športoch. Futbal však vyhral a už v 17 rokoch hral za dorastenecku reprezentáciu ČSR. Vrútky boli pre jeho futbalový kumšt zrazu malé a v 18 rokoch sa sťahoval od Turca k Dunaju. Funkcionári športovej roty vtedajšej Červenej hviezdy Bratislava za šikovného futbalistu zaplatili materskému klubu osemtisíc korún. Preto zostal v službách ČH aj po vyzlečení vojenskej uniformy.

Zanieteným pokračovateľom futbalového poslania je 45-ročný rodák z Bratislavy **Vladimír Weiss II.** Tiež mu v detstve po vzore otca a strýka učarovala futbalová lopta, ale nadaný bol aj na lyžovanie či korčuľovanie. Na celej čiare však vyhral futbal. Keď mal desať rokov, dostal do daru knihu o majstrovstvách sveta 1974 vo futbale v NSR. Neustále ju študoval, takže niektoré pasáže poznal časom naspamäť. Doslova sa do tej knihy zahryzol. Napokon, ako do všetkého, čo chcel v živote robiť - a čo chcel dobre, respektíve veľmi dobre robiť. Jeho bývalí tréneri túto jeho vlastnosť pomenovali ctižiadostivosťou a snahou ísť tvrdo za svojim vysnívaným cieľom. **„Zažil som ho ako zverenca v Dunajskej Strede. Už vtedy bol známy tým, že ak si niečo vzal do hlavy a niečo si vysníval, išiel za tým totálne koncentrovaný,“** charakterizoval prostredného Weissa **Alexander Vencel st.**

■ *Vladimír Weiss I. na OH 1964 v Tokiu so striebornou olympijskou medailou.* FOTO ARCHÍV SZTK – Múzea TK v SR

Rodostrom futbalovej dynastie Weissovcov

★ **VLADIMÍR WEISS I.** (nar. 21. septembra 1939 vo Vrútkach). Bývalý trojnásobný československý reprezentant bol členom olympijského výberu ČSSR, ktorý na OH 1964 v Tokiu získal striebornú medailu. V drese olympionikov ČSSR odohral 18 zápasov a dal jeden gól. V I. čs. lige odohral za ČH a Internacionál Slovnaft Bratislava spolu 237 zápasov, v ktorých strelil 6 gólov. Ako tréner viedol tímy Trnávky, Rapidu Bratislava, Slovenského Grobu a Limbachu, kde doteraz žije.

★ **VLADIMÍR WEISS II.** (nar. 22. septembra 1964 v Bratislave). V reprezentácii ČSSR odohral 19 zápasov a dal jeden gól (hral aj na MS 1990 v Taliansku), v slovenskej reprezentácii 12 zápasov a strelil jeden gól, ktorý bol historicky prvým gólom reprezentácie Slovenska po získaní štátnej samostatnosti. V najvyššej federálnej, resp. slovenskej ligovej súťaži odohral dovedna 245 zápasov postupne za Inter Bratislava, Spartu Praha, Petru Drnovice, 1. FC Košice, DAC Dunajská Streda a Artmediu Petržalka a dal v nich 44 gólov. V Petržalke začínal aj s trénerskou kariérou, s tímom Artmedie získal dva tituly majstra Slovenska a dvakrát vyhral Slovenský pohár. V sezóne 2005/2006 bol koučom mužstva, ktoré postúpilo do základnej skupiny Ligy majstrov. Potom pôsobil v ruskom tíme FC Saturn Moskovská oblasť a znovu v Petržalke. Od roku 2008 je hlavným trénerom tímu SR, s ktorým dosiahol historický postup na práve prebiehajúci svetový šampionát v JAR.

★ **VLADIMÍR WEISS III.** (nar. 30. novembra 1989 v Bratislave). Napriek svojmu mladému veku odohral v A-tíme SR už osem medzištátnych zápasov a je najmladším členom reprezentačného tímu na prebiehajúcich majstrovstvách sveta v JAR. Pritom hráva aj za tím SR do 21 rokov. Žiacke roky si odkrútil v Interi Bratislava, ale už ako 15-ročný v roku 2006 odišiel do futbalovej akadémie anglického klubu Manchestru City. V jeho farbách 24. mája 2009 debutoval v anglickej najvyššej súťaži. S juniorským tímom City získal Anglický pohár mládežníckych družstiev a v súčasnosti v najbohatšom klube sveta stále bojuje o stabilnejší post v zostave. Preto záver uplynulej sezóny 2009/2010 strávil na hosťovaní v Boltone Wanderers.

Jeho syn, 20-ročný **Vladimír Weiss III.,** čiže najmladší, je podobný typ športovca ako bol otec a starý otec. Keď bol malý, mama ho každé ráno už o piatej ráno vozila na tréningy, lebo chcel byť aj hokejista, aj futbalista. Najmladší Vladimír však hral aj tenis, behal na kolobežke, lyžoval. Od rána do večera bol stále v pohybe. Podľa starého otca mal od detstva dobrú futbalovú techniku. Bol rýchly a vedel dobre prepletať nohami. Navyše dokázal klamať telom. Mimoriadne nadaný hráč sa veľmi rýchlo prebojoval do seniorskej reprezentácie Slovenska – a vôbec nie preto, lebo trénerom je jeho otec.

„Vladko ide na majstrovstvá sveta do Juhoafrickej republiky preto, lebo si to svojimi výkonmi priamo na ihrisku a v ťažkých kvalifikačných zápasoch vybojoval,“ reagoval hlavný tréner A-tímu SR Vladimír Weiss ešte na záverečnom sústredení v Piešťanoch na otázku, ako vníma fakt, že účinkovanie otca a syna v jednom tíme na MS vo futbale je mimoriadne unikátnym javom.

Takých rodín, ktorým sa podobný husársky kúsok podaril, je približne sedem - osem na svete. Ale na rodinnú tému Vladimír Weiss II. s novinármi pred odchodom na MS nechcel rozprávať. Pochopiteľne, veď bol pod mimoriadne silným tlakom širokej športovej verejnosti a krátko pred šampionátom si jasne uvedomoval obrovskú zodpovednosť.

■ *Vladimír Weiss II. – tréner reprezentácie SR posiela na trávnik svojho syna.* FOTO TASR

DEDO WEISS SA VO VNUKOVI VLADKOVI VIDÍ

Keď sa reč zvrtne na najmladšieho z rodu Weissovcov, starý otec hrdo tvrdí, že oni dvaja, hoci ich od seba delí celé polstoročie, majú veľa spoločného. Podľa neho dokonca aj začiatky mali rovnaké ako cez indigo. Pri opise ich futbalových začiatkov mimo domu síce porovnáva veci a obdobia, ktoré sa v podstate porovnať nedajú, ale niektoré paralely sa tam predsa len dajú nájsť.

„Ja som z domu tiež odchádzal v 15 rokoch ako môj vnuk. Lenže kým on išiel rovno za hranice do Anglicka, kde nikoho nepoznal, nevedel dobre reč, ja som išiel v jeho veku za učňa do Košíc,“ začal svoje rozprávanie **Vladimír Weiss I.** a pokračoval: **„Chcel som byť autoelektrikárom, tak som sa išiel učiť do vtedajšieho hutníckeho kombinátu. Tam nás sústredili do jednej obrovskej továrenskej haly a učili nás robiť predovšetkým s kovom. Vo voľnom čase sme najčastejšie hrávali futbal. Hral som tam mestskú ligu. Lenže kým ja som bol v Košiciach v prostredí, v ktorom som sa bez problémov dohovoril, Vladko išiel úplne do neznáma. Býval u neznámej rodiny, ktorá sa starala o mladých zahraničných futbalistov, spoznával nový život, zvykal si na anglické pomery. Mne sa toto isté stalo v päťdesiatom ôsmom, keď som prišiel do Bratislavy. Predtým som v nej bol iba raz - na návšteve u tety. Aj ja som mal ťažké začiatky. Ale na rozdiel od vnuka, ja som do Červenej hviezdy narukoval, kým on si pobyt v zahraničí vybral sám a dobrovoľne. Preto ho obdivujem, že to všetko zvládol. Som rád, že tam vydržal, pretože práve v zahraničí sa mu podarilo rozvinúť svoj veľký futbalový talent, ktorý sa v našej rodine dedí.“**

Kde hľadať žriedlo kumštu Weissovcov a základy všetkých športových úspechov troch Vladov? Podľa najstaršieho z nich, celý kumšt spočíva v ochote obetovať sa pre svoj obľúbený šport. Vedieť mu odovzdať všetko, čo si ten-ktorý šport vyžaduje. **„Šport vás musí úplne opantať. Musí sa na vás doslova nalepiť so všetkým, čo k nemu patrí. Aj s tým dobrým, aj so zlým,“** hovorí strieborný olympionik z OH 1964 v Tokiu.

„Ja som syna vôbec nemusel viesť k športu. Videl, že športujem ja, tak sa pridal aj on. Chcel byť futbalista, ale tak ako ja inklinoval aj k iným športom. Ani chvíľu neobsedel, rád bol v pohybe. Nemusel som ho nikam nasilu ťahať. Jeho k športu pritiahlo ihrisko, futbal, kamaráti z dvora, na ktorom sa ako dieťa hral. Keď ako žiak prišiel do Rapidu, kde som v tom čase robil trénera, každý, kto rozumel futbalu, videl, že má naň veľké vlohy. Mnohí hneď postrehli, že je veľmi šikovný,“ pokračoval najstarší Weiss a prezrádza, že športový talent jeho syna medzi prvými objavil známy slovenský básnik a publicista Ladislav Novomeský. **„Párkrát, keď sme sa stretli pred domom na Martinčekovej ulici, kde sme bývali, mi pripomenul, aby som Vladka dal do nejakého športového oddielu, lebo je šikovný a keď sa bude športu naplno venovať, môže to dotiahnuť veľmi ďaleko. Každú debatu o ňom a jeho veľkom športovom talente končil tvrdením, že z neho určite bude úspešný športovec.“**

Aj Weiss II. priznáva, že lásku k futbalu zdedil po otcovi. A tiež zdôrazňuje, že v podstate bol samorast, ktorý sa futbalu oddal naplno. **„Loptu som najskôr naháňal po byte, potom vonku na dvore a neskôr ako žiak som začal hrávať za Rapid Bratislava,“** vrátil sa súčasný tréner slovenskej futbalovej reprezentácie k svojim futbalovým začiatkom. Otec, ktorý hrával za Inter, ho potom so sebou občas brával na tréningy. To ešte ani jeden z nich netušil, že **Vladimír Weiss II.** sa práve cez žlto-čierny dres tímu z bratislavských Pasienkov prebojuje až do reprezentácie ČSSR a na majstrovstvá sveta.

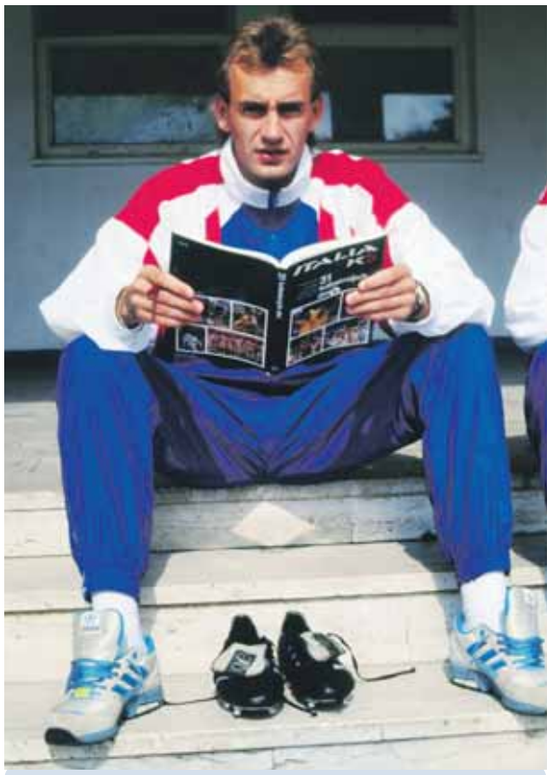

■ *Vladimír Weiss II. ako hráč na svetovom šampionáte 1990 v Taliansku.* FOTO JÁN SÚKUP

„Lásku k lopte som zdedil od otca. Alebo ak chcete, bola mi vrodená. Možno aj preto mi bola bližšia ako škola a všetko ostatné,“ konštatuje **Vladimír Weiss II**. Futbal mu pomohol aj vo chvíľach najťažších, keď mu ako 15-ročnému chlapcovi umrela mama. Vtedy práve vo futbale hľadal útechu a potešenie. **„Mama je len jedna. Ju nik nenahradí. Bola veľmi dlho ťažko chorá a ja som to niesol veľmi ťažko. Mal som pätnásť rokov, keď som o ňu prišiel,“** povedal úspešný futbalový tréner, ktorého práve pre stratu najbližšieho človeka hnevá, keď ho na základe jeho športových úspechov média s obľubou pasujú za dieťa šťasteny. Údel polosiroty ťažko niesol a keďže otec sa o neho a o štyri roky mladšiu sestru staral sám, Weissovci nemali jednoduchý život. **„Vtedy som žiaľ a smútok zaháňal futbalom. Práve vtedy som sa rozhodol, že raz budem profesionálnym futbalistom a tomuto cieľu som podriadil absolútne všetko,“** definoval okamih, keď sa rozhodol, že futbal bude náplňou jeho života.

PRI FUTBALE PRESKÁKAL ABSOLÚTNE VŠETKO

Aj keď **Vladimír Weiss II.** talentom udivoval všetkých naokolo, jeho kariéra nebola strmhlavá. Na rozdiel od otca a syna nebol ani v dorasteneckých či juniorských reprezentáciách. Základnú vojenskú službu absolvoval v rokoch 1984 - 1986 v mužstve Agro Hurbanovo, ktoré vtedy hralo slovenskú národnú ligu. Navyše počas vojenčiny mu prasklo slepé črevo. Mal šťastie, že vtedy bol na „opušťáku“ v Bratislave. Operovali ho vo Vojenskej nemocnici a lekári jeho otcovi po zákroku povedali, že ak sa do tela dostane infekcia, bude zle. Aby sa pripravil aj na to najhoršie. **„Boli to strašné slová, ktoré mi vtedy lekár povedal,“** priznal po rokoch otec súčasného trénera. **„Našťastie, nemal pravdu. Syn mal silný trénovaný organizmus a z operácie sa šťastne vystrábil. Zotavil sa tak, že opäť mohol hrávať futbal.“**

Jeho syn po vojenčine v Hurbanove prestúpil do Interu, ktorý po nezmyselnej fúzii so ZTS

Vengloš o trénerovi a mladom talente

Najúspešnejší tréner v histórii slovenského futbalu **Jozef Vengloš** viedol Vladimíra Weissa II. na MS 1990 v Taliansku. Dnes o ňom hovorí ako o výnimočnom trénerovi.

„Som rád, že čo mu ušlo ako aktívnemu hráčovi, dokázal získať ako tréner. Má ‚nos' na hráčov a najmä výborné časovanie striedania. V tomto je úžasný. Stačí si spomenúť, že mnohokrát vystriedal aj dobrého hráča - a ten, čo prišiel namiesto neho, bol zrazu ešte lepší. V tomto smere je majstrom koučingu. Dokázal to v roku 2005 v Lige majstrov s Petržalkou i teraz s národným mužstvom. Ako tréner má svoju charizmu, ktorú hráči berú. Práve pre ňu idú za ním. Veria mu a on verí im. To je tajomstvo jeho úspechu."

Jozef Vengloš, ktorý sa trénersky podpísal okrem iného pod zlato tímu ČSSR na ME 1976 a bronz na ME 1980, vysoko vyzdvihuje aj najmladšieho z Weissovcov. **„Vladko je výnimočný talent slovenského futbalu. Je to produkt novej éry, ktorý sa nebál vo veľmi mladom veku odísť pre futbal do zahraničia. Išiel do neznáma, no jeho odchod je svedectvom toho, že odvaha mu nechýba. A nie iba na ihrisku, ale aj mimo ihriska,"** hovorí Vengloš.

■ *Vlado Weiss je impulzívny tréner...* FOTO TASR

Petržalka vypadol z celoštátnej spoločnej súťaže. **„Počas pôsobenia v nižších slovenských súťažiach som si preskákal svoje. Hralo v nich mnoho dobrých futbalistov, ktorí sa v kariére usilovali dostať vyššie. Takže podľa toho vyzerali aj majstrovské zápasy. Nik vám v nich nič nedal zadarmo. Všetko ste si museli tvrdo vybojovať,"** hovorí Weiss II.

Najvyššiu federálnu súťaž začal hrať v drese Interu Bratislava v roku 1987 až ako 23-ročný. Ale potom jeho futbalová výkonnosť rástla do nezvyčajných rozmerov. Už o rok neskôr nastúpil prvý raz v A-tíme ČSSR. Bol prvý v celom Československu, kto sa v tomto smere vyrovnal otcovi. Sníval o prestupe do nejakého špičkového zahraničného klubu. V roku 1988 bol Weiss na rozhovoroch v Kyjeve, kde mal v zostave hviezdneho Dynama nahradiť odchádzajúceho Michajličenka. So šéftrénerom víťaza PVP z roku 1986 a Superpohára z toho istého roku Valerijom Lobanovským sa vtedajší hráč Interu dohodol na dvojročnej zmluve, z ktorej napokon nebolo nič.

„Po návrate z Kyjeva mi vtedajší - nazvime ich ústavní činitelia - nedali súhlas na prestup, čo ma dosť prekvapilo, lebo vtedy sme boli predsa jeden socialistický tábor. Od Interu som však dostal súhlas, že ak postúpime na MS, tak v prípade ďalšieho záujmu môžem po nich odísť kam budem chcieť. Tak som čakal na druhú šancu, ktorá však už nikdy neprišla. Aj takú podobu mal vtedy náš futbalový život," komentoval Vladimír Weiss nenaplnenú šancu. Neskôr prišla nominácia na MS 1990 v Taliansku a postup do štvrťfinále šampionátu. Po návrate z Apeninského polostrova mu škrt cez všetky odvážne plány a túžby urobilo vážne zranenie, ktoré utrpel hneď na prvom tréningu po návrate z MS. Roztrhol si krížne väzy v kolene a bolo po ambíciách. Nasledovali tri operácie, z ktorých sa podarila až tá posledná.

Tesne pred rozdelením ČSFR Weiss z bratislavských Pasienkov odišiel hrať do Čiech – pôsobil v Sparte Praha a v Drnoviciach. Po vzniku samostatného Slovenska obliekol dres vtedy mimoriadne ambiciózneho klubu 1. FC Košice. Cez Dunajskú Stredu sa v roku 1996 opäť vrátil domov do Bratislavy. Nasledujúce štyri roky obliekal dres Artmedie Petržalka, kde zároveň fungoval aj ako hrajúci asistent hlavného trénera. To sa už intenzívne pripravoval na ďalšiu – trénerskú etapu svojho futbalového života.

ŠŤASTIE STRETÁVA LEN PRIPRAVENÝCH

„Som rád, že Vladko ide na majstrovstvá sveta do Juhoafrickej republiky. Zaslúži si to, pretože v tých medzištátnych zápasoch, v ktorých hral, dokázal všetkým, že je veľmi šikovný," povedal najstarší z futbalového trojlístka Weissovcov niekoľko hodín po oznámení oficiálnej nominácie slovenskej reprezentácie pre MS 2010 v Juhoafrickej republike, ktoré sa začali 11. júna a dodal: **„Napokon, ja som vždy tvrdil, že tam jednoznačne patrí. O tom som ani chvíľu nepochyboval. Aj keď v Anglicku veľa zápasov neodohral, verím, že v Afrike sa na ihrisko dostane - a najmä, že všetkých presvedčí o tom, že futbal hrať vie."**

Podľa **Vladimíra Weissa I.** dostať sa na majstrovstvá sveta, ktoré sú vo futbale vrcholom všetkého, je najväčšou túžbou každého futbalistu. Aby sa mu však táto veľká túžba naplnila, na to treba nie iba vysoké herné kvality, dobrý kolektív, ale aj veľmi veľký kus športového šťastia. Aspoň on je o tom presvedčený. **„Ja som sa tiež usiloval dostať na svetový šampionát, ale nevyšlo mi to. Pobabrali sme kvalifikáciu na MS 1966 v Anglicku. Ja som nepremenil pokutový kop v pamätnom domácom zápase s Portugalskom a už sa to s nami viezlo... Ale k postupu nám aj tak chýbalo veľmi málo. Stačilo, aby Veselý v odvete v Portugalsku trafil v poslednej minúte sieť domácej bránky a nie žrď - a boli by sme tam. Cestovali by sme do Anglicka. Lepšie povedané, Československo by cestovalo do Anglicka. Žiaľ, nestalo sa, lebo nám chýbalo často spomínané šťastie. Preto som rád, že po mojom synovi bude na MS hrať aj vnuk. To je naozaj krása. Ktorý starý otec na Slovensku alebo aj z okolitých krajín si to môže takto hrdo povedať...?,"** zdôraznil 70-ročný bývalý reprezentant.

Podľa najstaršieho z Weissovcov športové šťastie bude hrať kľúčovú úlohu aj pri samotných zápasoch na šampionáte. **„Ale šťastie sa usmeje iba na toho, kto je na to pripravený. Po všetkých stránkach. Dnes už všetci vedia hrať futbal. Vedia bojovať, behať a strieľať. V súčasnosti nemôžete nikoho podceniť. Ani Nový Zéland či Paraguaj. Veď nemajú iba hráčov z ich domácich súťaží. Minimálne pätnásť hráčov z ich reprezentácie hráva v Európe a veľmi dobre poznajú náš futbal. Určite lepšie ako my ich. Preto pre nás bude rozhodujúce, ako sa nám ich podarí prekvapiť. Jedno víťazstvo a jedna remíza by nám mohla na postup zo základnej skupine ďalej stačiť. V ďalšej fáze šampionátu je to potom už hop alebo trop. Taký je systém play off."**

Najstarší z Weissovcov, hoci by na to mal „kvalifikáciu", synovi-trénerovi do futbalových vecí nehovorí. **„Vôbec nie. Ja ho beriem v prvom rade ako syna, až potom ako trénera tímu Slovenska. A tesne pred MS v Južnej Afrike sme sa o takýchto veciach nerozprávali. Nemá to rád. Inak pri našich debatách o futbale to býva tak, že si ma pokojne vypočuje, ale vždy si urobí po svojom. V tomto smere je svojský. Ale ja tu nie som na to, aby som sa tváril múdro a hovoril mu do jeho práce,"** dodal.

ŠTEFAN ŽILKA

■ *V tíme Manchestru City si najmladší Weiss zahral aj proti najväčšej svetovej futbalovej hviezde Lionelovi Messimu vo farbách FC Barcelona.* FOTO TASR

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 23

www.matador-group.eu

MATADOR Group má ambíciu získať pevné miesto na stredoeurópskom automobilovom trhu v pozícii systémového dodávateľa automobilových dielcov. V súčasnosti sa zaoberá výrobou lisovaných a zváraných sériových dielcov v spoločnosti Matador Automotive Vráble, zákazkovou strojárskou výrobou, návrhmi a riešeniami v oblasti automatizácie a robotizácie v strojárskej výrobe v ďalšom podniku skupiny Matador Automotive Dubnica nad Váhom a konštrukčno-dizajnérskymi aktivitami podielom v spoločnosti Aufeer Design v Českej republike. Víziou skupiny je vybudovanie spoľahlivého, technologicky špičkovo vybaveného dodávateľa sériových dielcov pre automobilový priemysel s vlastným vývojovým a konštrukčným zázemím.

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKY VÝBOR

SLOVENSKO Olympijský tím Vancouver 2010

Hlavný partner Slovenského olympijského výboru a Slovenského olympijského tímu Vancouver 2010

Matador GROUP

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:49 Stránka 24

Za olympijským vizionárom a novátorom

V Juanovi Antoniovi Samaranchovi stratilo olympijské hnutie mimoriadnu osobnosť, ktorá zmenila olympiády i svetový šport

Bývalý prezident Medzinárodného olympijského výboru (MOV) Juan Antonio Samaranch zomrel v stredu 21. apríla vo veku 89 rokov v rodnej Barcelone na zlyhanie srdca. Samaranch stál na čele MOV 21 rokov (1980 – 2001), čím bol druhým najdlhšie pôsobiacim najvyšším predstaviteľom olympijského hnutia po jeho zakladateľovi Pierrovi de Coubertin, ktorý bol prezidentom MOV 29 rokov. Od roku 2001, keď z dôvodu prekročenia vekového limitu pre členstvo v MOV (80 rokov) opustil funkciu, bol Samaranch čestným prezidentom MOV. Jeho smrťou prišlo olympijské hnutie o mimoriadnu osobnosť – druhú najvýznamnejšiu vo svojich dejinách po Coubertinovi.

OLYMPIJSKÉ HNUTIE PRIVIEDOL DO ÉRY PROSPERITY

V osobe bývalého dlhoročného prezidenta MOV **Juana Antonia Samarancha** svetový šport stratil veľkého vizionára a novátora, ktorý zmodernizoval olympijské hnutie. Bol mužom, ktorý ako športový diplomat a politik veľkého formátu a zároveň šikovný obchodník výrazne zmenil tvár olympijských hier. Olympijské hnutie priviedol do éry všeobecnej prosperity. Sám sa stal všeobecne známou osobnosťou globálneho významu, ktorá sa stretávala s najplyvnejšími svetovými politikmi.

Pritom Samaranch začínal na čele olympijského hnutia vo veľmi ťažkom období. Hneď po nástupe do funkcie prezidenta MOV v roku 1980 musel čeliť masívnemu bojkotu olympijských hier v Moskve. Napriek tomu, že bojkot negatívne poznačil aj OH 1984 v Los Angeles a ďalšie problémy veštilo pridelenie OH 1988 juhokórejskému Soulu, Samaranchovi sa napokon obrovským diplomatickým úsilím podarilo doceliť **zjednotenie celosvetového olympijského hnutia.** Túto jednotu zdôrazňoval celé roky ako najdôležitejší postulát. Na OH v Soule chýbali len výpravy troch národných olympijských výborov a OH sa odvtedy čoraz viac stávali najsledovanejšou globálnou svetovou udalosťou, s ktorou sa dajú porovnávať len majstrovstvá sveta vo futbale.

Finančník a bankár Samaranch (bol o. i. dlho predsedom predstavenstva najväčšej katalánskej banky La Caixa) inicioval v 80. rokoch **spustenie veľmi úspešného marketingového programu MOV.** Vďaka obrovským príjmom z vlastného marketingu a z predaja vysielacích práv na olympijské hry MOV mnohonásobne zveľadil svoj majetok a zároveň mohol výrazne podporovať organizačné výbory OH a ZOH, medzinárodné športové federácie a buď priamo, alebo nepriamo (cez inštitúciu Olympijskej solidarity MOV) aj národné olympijské výbory. Obratným a trpezlivým diplomatickým manévrovaním Samaranch postupne okliešti dovtedajší značný vplyv združení medzinárodných športových federácií (AGFIS) i národných olympijských výborov (ANOV) a z MOV spravil ozajstného lídra celého olympijského hnutia.

Počas Samaranchovej éry došlo **k zmene cyklu konania zimných olympijských hier.** Túto významnú zmenu schválil MOV v roku 1986. V roku 1992 sa naposledy konali OH aj ZOH. Potom sa cyklus ZOH presunul na párne roky medzi priestupnými rokmi, v ktorých sa konávajú OH. Toto rozhodnutie malo predovšetkým finančný motív – jednak sledovalo získanie väčšieho množstva financií za predaj vysielacích práv a jednak uľahčovalo financovanie prípravy národnými olympijskými výbormi, keďže sa rozložilo do dvoch samostatných cyklov. Rozložením OH a ZOH do rôznych rokov MOV zároveň získal možnosť lepšie dozorovať prípravy organizátorov hier.

Z iniciatívy Samarancha vznikla po olympijskom kongrese 1981 **komisia športovcov MOV**, pričom tento kongres v Baden Badene okrem iného otvoril **dvere k revízii už prekonaných olympijských predpisov o amaterizme.** Ďalší kongres pod jeho predsedníctvom sa uskutočnil v roku 1994 v Paríži pri príležitosti storočnice moderného olympijského hnutia.

Práve Samaranch mal dominantný podiel na

Samaranch v kocke

Bývalý úspešný tréner španielskeho tímu majstrov sveta v hokeji na kolieskových korčuliach a funkcionár vo viacerých športoch (box, golf, futbal, streľba) Juan Antonio Samaranch (17. 7. 1920 – 21. 4. 2010) bol v olympijskom hnutí činný od 50. rokov minulého storočia. V rokoch 1956 – 1964 trikrát viedol španielske olympijské výpravy, v roku 1967 ho zvolili za predsedu Španielskeho olympijského výboru. Absolvent štúdia obchodného manažmentu však pracovne pôsobil v bankovníctve a v politike. Za vlády španielskeho fašistického diktátora Franca dosiahol významné postavenie, čo bolo neskôr terčom častej kritiky. Bol napríklad tzv. národným delegátom pre telesnú výchovu a športu a v rokoch 1977 – 1980 španielskym veľvyslancom pre ZSSR a Mongolsko.

Členom MOV sa Samaranch stal v roku 1966 a mal veľmi rýchlu kariéru. Už v roku 1970 ho zvolili do exekutívy MOV, v ktorej zotrval s jednoročnou prestávkou až do skončenia svojho pôsobenia v MOV. V rokoch 1974 – 1978 bol viceprezidentom MOV. Do najvyššej funkcie ho zvolili deň pred dovŕšením šesťdesiatin, 16. júla 1980 na zasadnutí MOV v Moskve. Funkciu prezidenta MOV vykonával 21 rokov a dovŕšil ju takisto na zasadnutí MOV v Moskve 16. júla 2001. V súčasnosti je členom MOV jeho syn Juan Antonio Samaranch mladší.

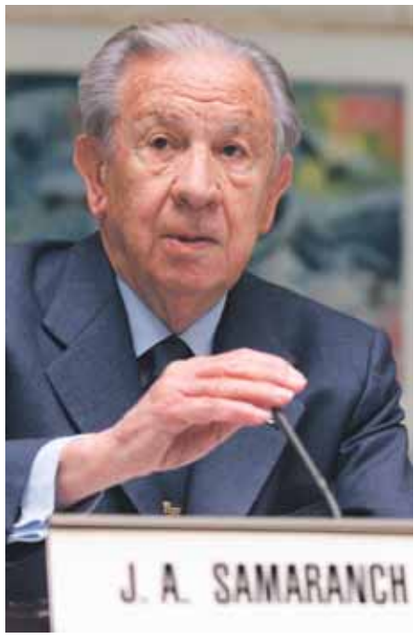

■ *Juan Antonio Samaranch po prevzatí funkcie prezidenta MOV v roku 1980 v Moskve spoločne so svojím predchodcom Michaelom Morrisom Killaninom.*

tom, že pod piatimi kruhmi sa postupne objavili **superprofesionáli** z tenisu, basketbalu, cyklistiky či ľadového hokeja, ale čiastočne aj z futbalu. **Až za jeho éry sa medzi členov MOV dostali viaceré ženy, ako aj zástupcovia športovcov.** Zaviedol aj inštitút tzv. **ex officio členov MOV**, viazaný na významné postavenie športových osobností v medzinárodných federáciách, alebo v NOV. Významne sa podpísal aj na založení **Športového arbitrážneho súdu** (CAS) a **Svetovej antidopingovej agentúry** (WADA), ktorej bol MOV v roku 1999 spoluzakladateľom. Ale napríklad veľmi pomohol aj rozvoju olympijskej a športovej filatelie.

V roku 1993 otvorili v Lausanne **nové moderné Olympijské múzeum**. Iniciátorom tejto myšlienky bol Samaranch, ktorý na jeho výstavbu sám venoval milión dolárov. Okrem toho ovplyvnil množstvo významných korporácií – partnerov olympijského hnutia – aby sa tiež stali donormi tejto modernej stavby. Tá sa považuje za jeho pomník. Počas jeho éry sa aj MOV presťahoval do nových priestorov, v ktorých prezident aj väčšina aparátu pôsobí dodnes.

Hoci Samaranch vykonával svoju funkciu ako neplatenú, de facto z nej spravil povolanie. Prejavil sa ako silný a razantný vodca, ale zároveň stratég, ktorý mal nielen víziu, ale aj výdrž napĺňať ju. Väčšinu času počas svojho prezidentovania strávil v sídle MOV vo švajčiarskom Lausanne. Odtiaľ vyrážal na stovky svojich ciest do celého sveta. Za 21 rokov svojho pôsobenia vo funkcii prezidenta MOV navštívil všetky krajiny sveta, v ktorých pôsobia národné olympijské výbory a významne pomohol rozvoju olympijského hnutia v krajinách tretieho sveta.

Všeobecná prosperita svetového olympijského hnutia, ktorá sa začala odvíjať od komerčne mimoriadne úspešných OH 1984 v Los Angeles, sa podpísala na veľkom raste záujmu miest o organizovanie letných či zimných olympijských hier. V poslednom štvrťstoročí si tak MOV môže vždy vyberať už z viacerých naozaj silných kandidátov. Za Samaranchovo „dielo" sa pritom považuje **pridelenie olympijských hier 1992 jeho rodnej Barcelone.** Voľba katalánskej metropoly bola aj prejavom uznania členov MOV Samaranchovmu energickému a úspešnému vodcovstvu.

■ *Juan Antonio Samaranch vlani pri prejave na olympijskom kongrese v Kodani.*

NEGATÍVA SPOJENÉ SO SAMARANCHOVOU ÉROU

Medzi negatíva éry Samaranchovho pôsobenia možno rátať predovšetkým **korupciu súvisiacu najmä s voľbou dejiska OH/ZOH**, ktorá vyústila koncom roka 1998 v najväčšiu aféru v olympijskej histórii. Prezident MOV sa dlho tváril, že nevidí jasné náznaky kupovania si hlasov členov MOV. Práve zdôrazňovaním potreby toľko proklamovanej jednoty olympijského hnutia sa jeho najvyšší predstaviteľ bránil, keď následne musel čeliť masívnej kritike. Ale neraz obhajoval neobhájiteľné.

Vyčítať mu možno aj to, že **komercializáciu olympijských hier uvoľnil príliš rýchlo** a MOV ju potom nedokázal dostatočne kontrolovať (ide napríklad o zásahy amerických televíznych spoločností do časového programu súťaží). Napriek reformám z roku 2000, ku ktorým MOV musel prikročiť v dôslednej zmienenej obrovskej korupčnej aféry, ani napriek čiastočnej zmene systému prijímania nových členov MOV, **sa Samaranchovi nepodarilo docieliť výraznejšiu demokratizáciu MOV.** Ten aj po jeho pôsobení zostal samovýberovým orgánom so značne šľachtickým zázemím.

Samaranch nemal problémy rokovať s najvyššími predstaviteľmi akýchkoľvek krajín, od demokratických až po diktatúry. Počas vlády fašistického diktátora Franca v Španielsku sám patril k prominentom, za čo čelil opakovanej kritike médií. Veľmi negatívne reakcie aj po rokoch vyvoláva jeho **ocenenie rumunského komunistického diktátora Nicolae Ceausesca Olympijským radom v zlate** ako prejav vďaky MOV za to, že Rumunsko na rozdiel od iných krajín sovietskeho bloku nebojkotovalo olympijské hry 1984 v Los Angeles.

Nedostatočne riešil problémy okolo programu OH a napokon zrušil programovú komisiu MOV. V prípade letných olympijských hier sa mu program súťaží nepodarilo významnejšie zreformovať. Za jeho prezidentovania sa však olympijskými športmi stali bejzbal a softbal. Do programu ZOH presadil významnejšie zmeny – návrat curlingu i skeletonu, zaradenie snoubordingu, akrobatického lyžovania i ženského hokeja.

ĽUBOMÍR SOUČEK
FOTO TASR

Aj slovenské vyznamenania

Veľký prínos Juana Antonia Samarancha nielen pre šport ocenilo aj Slovensko. Pri príležitosti Dňa Ústavy SR mu udelil prezident SR Rudolf Schuster v roku 2000 vyznamenanie Rad Bieleho dvojkríža I. triedy za významný príspevok k rozvoju športu a olympijského hnutia v Slovenskej republike, ako aj za rozvoj medzinárodných vzťahov, demokracie a humanizmu v oblasti športu. Na 18. valnom zhromaždení SOV 5. augusta 2000 v Bratislave si J. A. Samaranch z rúk predsedu SOV Františka Chmelára zase prevzal najvyššie vyznamenanie Slovenského olympijského výboru – Zlaté kruhy SOV (na fotografii).

Povedali o Samaranchovi

Samaranchov nástupca v pozícii prezidenta MOV Belgičan **JACQUES ROGGE**: **„Osobne sa cítim byť hlboko dotknutý skonom muža, ktorý ma inšpiroval, olympijské hry doviedol do novej éry a ktorého vedomosti o športe boli naozaj výnimočné. Vďaka svojmu mimoriadnemu vizionárstvu a talentu sa Samaranch stal architektom silného a jednotného olympijského hnutia. Môžem len zložiť hold obrovským úspechom, ktoré dosiahol a dedičstvu, ktoré nám zanechal, a vyzdvihnúť jeho skutočné zasvätenie veci olympijského hnutia a jeho hodnôt. Stratili sme veľkého muža, mentora aj priateľa, ktorý zasvätil svoj dlhý a plný život olympizmu."**

Dvojnásobný olympijský víťaz v atletike a prezident organizačného výboru OH 2012 v Londýne, Angličan **SEBASTIAN COE: „Svet stratil inšpiratívneho muža, ktorý nás učil bojovať za prvoradé postavenie športu a jeho autonómiu. Bol to jednoducho ten najintuitívnejší líder, akého som kedy stretol."**

Čestný člen MOV a čestný predseda Slovenského olympijského výboru, Samaranchov rovesník **VLADIMÍR ČERNUŠÁK**: **„Samaranch finančne stabilizoval situáciu tak v MOV, ako aj v celom olympijskom hnutí. Za jeho éry sa oveľa významnejšie než predtým začali na činnosti MOV podieľať športovci. Významne sa zasadil o prijímanie žien do MOV. Zaslúžil sa o vybudovanie nového sídla MOV, ako aj nového moderného Olympijského múzea. Zaangažoval do olympijského hnutia zdravotne postihnutých športovcov. Pričinil sa o finančnú podporu regionálnych a kontinentálnych hier, na ktorých sa prezentujú aj neolympijské športy. Pod jeho vedením sa v MOV rozvinuli aktivity v oblasti ochrany životného prostredia, rozvoja športu pre všetkých i ženského športu. Významný impulz za jeho éry dostali olympijské aktivity. Budoval aj na úzkej spolupráci s vládnymi a mimovládnymi organizáciami. Vrcholom toho bolo uznanie olympijského hnutia na pôde Organizácie spojených národov a dohoda s OSN o pravidelnom vyhlasovaní olympijského prímeria počas konania OH a ZOH."**

VÝZNAMNÉ SLOVENSKÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI

Osemnásty olympijský klub založili v Čadci

Olympijským klubom sa ľahšie dýchalo. Aj takéto konštatovanie zaznelo na aprílovom valnom zhromaždení ich predsedov v Banskej Bystrici. Tesne pred jeho konaním v Čadci založili už osemnásty regionálny olympijský klub na Slovensku.

Predseda Združenia olympijských klubov SR **Ivan Čierny** považuje minulý rok činnosti klubov za vydarený. **„Z hodnotenia vyplýva naša spokojnosť. No vieme aj o bielych miestach na olympijskej mape - na Orave, v okolí Myjavy, na východnom Slovensku v oblasti Humenného, Sobraniec atď. Nie je jednoduché všetky oblasti olympizmom oživiť. Činnosť spočíva na dobrovoľnosti a s tým vznikajú problémy. Spolupráca s mestami, vyššími územnými celkami, so školskými odbormi prináša ovocie, aj vďaka osobným kontaktom. Ak ich kluby majú, môžu sa činnosťou pochváliť. Vo vedomostnej súťaži v rámci regiónov olympijských klubov s finále v Novákoch upútala všetkých výborná organizácia a vysoká úroveň vedomostí žiakov stredných škôl o olympizme. Okolo štyristo detí v regionálnych kolách, vo finále so 17 školami hovorí za všetky chvály,“** uviedol.

Financovanie olympijských klubov okrem paušálneho rozdeľovania 300 eur spočíva aj v diferenciácii klubov, a tam sa zvýhodňuje hlavne ich aktivita. **František Chmelár** vysvetľuje: **„Takzvaný výkonnostný bonus spočíval v prideľovaní eur od 500 do 2000. Celý systém uzatvárajú špeciálne projekty, na ktoré SOV prideľuje ďalšie financie. Činnosť klubov vnímame reálne, spočíva na dobrovoľnej báze, čo je síce chvályhodné, no na druhej strane prináša rôzne komplikácie, či už v zamestnaní, alebo v rodinách. Ľudia aj odchádzajú, niekedy to klubu poškodí, inokedy pomôže. Práve preto nie vždy je činnosť klubu excelentná a nie vždy ju môžeme chváliť. Sme preto vďační každému, kto sa ochotne snaží v klube pracovať. Máme na naše pomery aj vynikajúce kluby, trebárs v Košiciach, Liptovskom Mikuláši, Žiline, Banskej Bystrici, Prešove, do určitej miery v Trnave. No sú aj slabšie kluby a v Bratislave už hádam štyri roky nefunguje vôbec.“** (tasr)

Desať COP dostalo do užívania nové mikrobusy Mercedes Vito

Zástupcovia desiatich škôl s certifikátom centra olympijskej výpravy (COP) a samotných COP si 3. júna na pôde Športového gymnázia v Bratislave na Ostredkovej ulici prevzali do užívania mikrobusy Mercedes Vito (dovedna päť vozidiel s pohonom predných kolies a päť „štvorkoliek“) **v celkovej cenníkovej hodnote okolo 345 000 eur.** Financie na tento účel poskytlo **Ministerstvo školstva SR** a u dodávateľa **Mercedes-Benz Slovensko**, ktorý vyhral výberové konanie, automobily zakúpil **Slovenský olympijský výbor** (SOV). Kľúče od novučičkých strieborných mikrobusov odovzdal zástupcom škôl a COP minister školstva a podpredseda vlády SR **Ján Mikolaj** v spoločnosti prezidenta SOV **Františka Chmelára** a generálneho riaditeľa spoločnosti Mercedes-Benz **Andreja Glatza**. Na slávnostnom odovzdaní sa zúčastnili aj predstavitelia viacerých slovenských zväzov olympijských športov.

■ *Flotila desiatich mikrobusov Mercedes Vito, ktoré dostali do užívania centrá olympijskej prípravy.*
FOTO JÁN SÚKUP

V mene všetkých škôl s certifikátom COP sa za poskytnutie mikrobusov do bezplatného užívania všetkým zainteresovaným poďakoval hostiteľ milej slávnosti, riaditeľ Športového gymnázia na Ostredkovej ulici v Bratislave a zároveň viceprezident SOV pre mládež **Vladimír Miller**, ktorý povedal: **„Budeme sa snažiť odmeniť sa za túto pomoc výsledkami. Niektorí členovia COP sa už kvalifikovali na tohtoročné olympijské hry mládeže a verím, že aj v budúcnosti dosiahnu športovci zaradení do centier olympijskej prípravy viacero úspechov.“** (sou)

Cena prezidenta SOV na Envirofilme pre Pavla Barabáša

Od 10. do 15. mája sa v piatich slovenských mestách - v Banskej Bystrici, v Banskej Štiavnici, v Kremnici, v Krupine a vo Zvolene - uskutočnil **16. ročník medzinárodného filmového festivalu o životnom prostredí ENVIROFILM.** Vyhlasovateľom festivalu je Ministerstvo životného prostredia SR a organizátorom Slovenská agentúra životného prostredia v Banskej Bystrici. **Posledné tri roky je spoluorganizátorom tohto prestížneho filmového festivalu aj Slovenský olympijský výbor.** Prostredníctvom svojej komisie pre šport a životné prostredie prezentoval na festivale posterovou výstavou **vzťah športu a olympizmu so životným prostredím.**

Organizátorom ENVIROFILM 2010 poslali autori z 31 krajín dovedna 165 filmových snímok. Festivalová porota z nich vybrala do súťaže 56 filmov z 20 krajín, ktoré súťažili v štyroch kategóriách a jednej kategórii pre amatérskych filmových tvorcov. Výsledky vyhlásili v piatok 14. mája na Zvolenskom zámku. Hlavnú cenu festivalu získal film **„Architekt odpadu“** režiséra a kameramana **Olivera Hodga** z Veľkej Británie.

Tohto roku venoval cenu aj prezident SOV František Chmelár. Bola určená pre najlepší film so stvárnením problematiky športu alebo pohybových aktivít v kontexte s prírodným prostredím a jeho ochranou. Cenu prezidenta SOV získal svetoznámy slovenský filmár **Pavol Barabáš z K2 štúdia s dokumentárnym filmom „Carstensz – siedma hora“.** Film zachytáva a dokumentuje náročný výstup expedície na najvyššiu horu Novej Guiney 4884 m vysokú Puncak Jaya, čo je originálny názov pre Carstenszovu pyramídu. Tento dokument zobrazuje úctu a obdiv človeka k prírode popri neutíchajúcej túžbe človeka víťaziť nad ňou. Aj preto najlepšie vyjadruje myšlienku olympizmu. Vzhľadom na neprítomnosť **Pavla Barabáša** cenu z rúk viceprezidenta SOV **Vladimíra Millera**, ktorý zastupoval neprítomného **Františka Chmelára**, prevzal spoluautor a kameraman filmu horolezec **Vlado Zboja. Film oslovil aj mladú generáciu a získal cenu detskej diváckej poroty.** (bob)

Vedomostná súťaž stredoškolákov o olympizme pre Gymnázium Nováky

Družstvo **Gymnázia Nováky** pred **družstvami gymnazistov z Revúcej a zo Spišskej Novej Vsi** zvíťazilo v Novákoch **v celoslovenskom finále vedomostnej súťaže o olympizme pre stredné školy**, ktorú organizovala **Slovenská olympijská akadémia (SOA) a komisia olympijskej výchovy SOA**. Usporiadateľom celoslovenského finále 23. a 24. apríla bol **Olympijský klub Prievidza** a zúčastnilo sa na ňom 17 družstiev stredných škôl z celého Slovenska, ktoré vyhrali v regionálnych kolách. Tohtoročná vedomostná súťaž sa zamieravala na tri tematické okruhy: 1. Slovensko na ZOH 2010 vo Vancouvri, 2. Londýn (geografia), OH 2012 v Londýne, 3. Športovci zo Slovenska na OH 1908 a 1948 v Londýne.

Samotná vedomostná súťaž sa uskutočnila v prvý deň dvojdňového podujatia v Kultúrnom centre mesta Nováky. Súťažilo sa v štyroch kolách. Prvé kolo tvoril vedomostný test, druhé až štvrté kolo ústne odpovede. Druhý deň podujatia patril sprievodnému športovému programu ktorý pripravil Olympijský klub Prievidza.

■ **Výsledky vedomostnej súťaže stredných škôl o olympizme: 1. Gymnázium Nováky** 31 bodov, **2. Gymnázium Revúca** 29, **3. Gymnázium Spišská Nová Ves** 28, **4. – 6. Gymnázium Lučenec, OA Liptovský Mikuláš a SZŠ Žilina** po 27.

(nog)

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:50 Stránka 27

Olympijské festivaly vo finále

Pred záverom školského roka vrcholí po celej krajine tretí ročník Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska

Pod heslom „Rýchlejšie, vyššie, silnejšie, čestne a v priateľstve" finišuje pred záverom školského roka už tretí ročník Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska (OFDMS). Znovu ich z iniciatívy Slovenského olympijského výboru spoločne vyhlásili Ministerstvo školstva SR, Združenie miest a obcí Slovenska (ZMOS), Slovenská asociácia športu na školách (SAŠŠ) a samosprávne kraje v Slovenskej republike. V roku 2010 záštitu nad týmto významným projektom opätovne prevzal prezident SR Ivan Gašparovič.

Festivaly sa po dvoch rokoch pôsobenia dostali do povedomia širokej verejnosti. Aj napriek tomu, že sa im ešte nepodarilo preniknúť k deťom a mládeži cez brány všetkých slovenských škôl, o ich úspešnom vstupe na slovenskú mládežnícku športovo-olympijskú scénu nemožno vôbec pochybovať.

Hlavným zmyslom organizovania OFDMS je podnietiť všetkých zodpovedných k tomu, aby pochopili **význam športu pre život a zdravý vývoj detí a mládeže**. A aby v záujme naplnenia tohto cieľa vyvinuli väčšie úsilie smerom k jeho praktickej realizácii. Inými slovami - podstatou tohto takpovediac celonárodného snaženia je oslovenie všetkých detí a ich získanie pre pravidelný pohyb. Tento cieľ sa spája aj **s vyhľadávaním talentov**. Organickou súčasťou športovej náplne festivalov je aj **spájanie športu s výchovou, vzdelávaním a kultúrou** v tom najširšom slova zmysle.

Takto naformulované ciele nemožno splniť jednorazovým podujatím. Preto **je dôležité OFDMS chápať ako celoročný program**, ktorý vždy na konci jednej etapy (školského roka) vyvrcholí veľkolepým finálovým zakončením. Ten má spravidla podobu školskej olympiády, Dňa olympijských aktivít či na viacerých školách používaného Dňa Kalokagatie.

Na celoslovenskej úrovni kraje súťažia **o Pohár prezidenta Slovenskej republiky.** Poradie krajov bude zostavené na základe **súčtu ich umiestení v kategóriách materských, základných a stredných škôl.** Okrem tohto hodnotenia budú ocenené aj **najaktívnejšie školy v jednotlivých kategóriách, ale aj najaktívnejší pedagógovia** podľa návrhov krajských štábov.

Záväznou podmienkou je zorganizovanie už spomínanej školskej olympiády, organizovanej spravidla na konci školského roka. Treba však dodať, že tieto podujatia sú „len" vrcholom pomyselnej pyramídy a dlhodobej práce nadšencov olympizmu, ktorá môže v deťoch a mládeži zanechať pozitívne dojmy na celý život a mnoho mladých ľudí môže motivovať k vyšším športovým cieľom, napríklad k snahe prebojovať sa niekedy v budúcnosti na skutočnú olympiádu. Práve preto je dôležité veľmi precízne a bez štipky formalizmu pripravovať olympijské ceremoniály s celou tradičnou symbolikou, akú poznáme z veľkých olympiád.

Na prebiehajúce Olympijské festivaly detí a mládeže 2010 dal Slovenský olympijský výbor ako iniciátor tohto podujatia vyhotoviť dovedna vyše dvetisíc letákov, tisíc plagátov, tisíc tričiek, dvesto vlajok OFDMS, dvesto olympijských vlajok, tritisíc sád medailí pre deti z materských škôl, ako aj množstvo príveskov na kľúče, bavlnených vakov a šnúrok na krk.

Výberová časť má zabezpečiť, aby sa olympijská výchova na školách uskutočňovala priebežne a po celý školský rok. V podmienkach nachádzame pre deti a mládež také zaujímavé ponuky, akými sú **vedomostná súťaž o olympizme, výtvarná a literárna súťaž, Veľký olympijský kvíz, Najkrajšia spomienka (osobností slovenského športu a olympizmu), Zo školských lavíc do reprezentácie, Zelená karta fair play a Kolektív fair play.**

Slávnostné vyhodnotenie OFDMS 2010 za účasti predstaviteľov všetkých vyhlasovateľov sa pripravuje na koniec septembra v Trnave.

Dr. ANTON JAVORKA
predseda ústredného štábu OFDMS

■ *Ilustračné fotografie z OFDMS na bratislavskej Fakulte telesnej výchovy a športu UK 1. júna, ktorý organizátori spojili s Dňom detí aj s Behom Olympijského dňa.*
FOTO JAKUB SÚKUP

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:50 Stránka 28

Páčia sa mi zimné športy

Do rovnomennej výtvarnej súťaže SOV pre deti a mládež zaslali z celého Slovenska spolu 1163 prác!

Dovedna 1163 prác (676 v kategórii do 12 rokov a 487 od 12 do 18 rokov) zaslali mladí účastníci zo 117 základných, stredných škôl, gymnázií, ZUŠ a centier voľného času do výtvarnej súťaže SOV pre deti a mládež s názvom „Páčia sa mi zimné športy". Súťaž vyhlásil Slovenský olympijský výbor 20. januára s cieľom netradičnou formou pritiahnuť pozornosť mládeže najmä k XXI. zimným olympijským hrám vo Vancouvri.

Diela posudzovala 6. mája odborná porota v zložení **František Chmelár** (prezident SOV), **Štefan Šlachta** (predseda kultúrnej komisie Slovenskej olympijskej akadémie), **Zdenka Letenayová** (riaditeľka SZTK - Múzea telesnej kultúry v SR) a **Magdaléna Ševčíková** (Ministerstvo kultúry SR – sekcia umenia). Porota udelila v kategórii do 12 rokov jedno prvé, dve druhé, dve tretie miesta a dve osobitné ceny, v kategórii od 12 do 18 rokov prvé, druhé, tretie miesto a dve osobitné ceny.

Víťazné diela a výber z ostatných diel sprístupnia organizátori súťaže verejnosti 23. júna (tento deň je medzinárodným Olympijským dňom) **počas konferencie Slovenskej olympijskej akadémie na Fakulte telesnej výchovy a športu UK v Bratislave**. Následne budú práce vystavované v sídlach olympijských klubov po celom Slovensku v rámci programu Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska.

(mot)

Výsledky výtvarnej súťaže „Páčia sa mi zimné športy"

Kategória do 12 rokov:

1. miesto:

KRISTÍNA MARUŠINCOVÁ (ZŠ s MŠ Pod hájom Dubnica nad Váhom): **Tanec na ľade**

2. miesto:

SILVIA JAMBRÓZYOVÁ (ZŠ Sládkovičova Ružomberok): **Krasokorčuliarka**

OLINKA MICHÁLKOVÁ (ZŠ s MŠ Drahovce): **Moja lyžiarka**

3. miesto:

ADAM KONEČNÝ (ZŠ Vajanského Skalica): **Olympijské hry**

MATEJ PILARČÍK (ZŠ P. Škrabáka Dolný Kubín): **bez názvu**

Osobitné ceny:

ANDREA NESLUŠANOVÁ (ZUŠ Kysucké Nové Mesto): **bez názvu**

KOLEKTÍV ŽIAKOV (ZŠ s MŠ Pod hájom Dubnica nad Váhom): **Športové leporelo**.

Kategória od 12 do 18 rokov:

1. miesto:

MARTINA SELECKÁ (ZŠ Vážecká Prešov): **Hokej**

2. miesto:

JAKUB NOGA (ZUŠ Nám. M. Pajdušáka Smižany): **Short track**

3. miesto:

EVA KOVALČÍKOVÁ (ZŠ s MŠ Novoť): **Krasokorčuľovanie**

Osobitné ceny:

PETER ULIČNÝ (ZŠ ul. Ing. Kožucha Spišská Nová Ves): **bez názvu**

KOLEKTÍV ŽIAKOV (ZŠ Vážecká Prešov): **bez názvu**.

Martina Selecká: Hokej

Jakub Noga: Short track

Kristína Marušincová: Tanec na ľade

Silvia Jambrózyová: Krasokorčuliarka

Peter Uličný: bez názvu

Kód materiálu: SK-SA-09.11.01 Vydané: november 2009

Každému tretiemu pacientovi na Slovensku pomáha náš liek

Vieme, že zdravie je vo vašom živote to najdôležitejšie. Nová kombinovaná spoločnosť sanofi-aventis a Zentiva denne pracuje na tom, aby zlepšovala vaše zdravie a kvalitu života.

Každý deň sa viac než 100 000 našich zamestnancov v takmer 100 krajinách po celom svete stará o zachovanie vášho zdravia. Takmer 11 000 našich špičkových odborníkov vo viac než 20 výskumných centrách vyvíja pre vás účinné liečivá najmodernejšej generácie. Sme spoločnosťou, ktorá prináša progresívne lieky hlavne v oblasti kardiológie, onkológie, urológie, neurológie a v liečbe cukrovky. V roku 2008 sme investovali viac ako 4,6 miliárd eur do inovácií a výskumu.

Tvoríme kombinovanú spoločnosť sanofi-aventis a Zentiva, sme jednotkou na slovenskom trhu a cieľom každej našej aktivity je vaše zdravie.

ZENTIVA
Člen skupiny sanofi-aventis

sanofi aventis
Pretože na zdraví záleží

sanofi-aventis Pharma Slovakia, s.r.o. - Einsteinova 24 - 851 01 Bratislava - Tel.: (+421) 2 33 100 100, www.sanofi-aventis.sk

Muž, ktorý sa chcel naučiť písať

O predčasne zosnulom velikánovi slovenskej olympijskej i futbalovej publicistiky Imrichovi Hornáčkovi

Deviateho augusta tohto roku by Imrich Hornáček oslávil 85. narodeniny. Žiaľ, tragická dopravná nehoda preťala jeho životnú púť na Nový rok 1977 vo veku len 51 rokov. Velikán slovenskej olympijskej i futbalovej publicistiky, inak šéfredaktor populárneho futbalovo-hokejového týždenníka TIP, stihol za polstoročie plodného života napísať viacero vysoko cenených olympijských a futbalových publikácií, vrátane medzinárodne vychválenej reportážnej knižky „Mexiko predolympijské". V čase smrti mal rozpísanú publikáciu o letných i zimných olympijských hrách 1976. Žiaľ, dokončiť ju museli iní...

Obdobie druhej polovice 20. storočia bolo v bývalom Československu rajom pre literatúru faktu a memoárovú literatúru z oblasti športu nielen z hľadiska ponuky, ale aj dopytu. Publikácie o olympijských hrách, majstrovstvách sveta vo futbale, ľadovom hokeji, encyklopédie jednotlivých športov, či profilové albumy o slávnych športovcoch vychádzali v masovom náklade, mnohokrát v reedíciách.

Viaceré z týchto publikácií dodnes pre svoju kvalitu spracovania, najmä v oblasti faktografie, slúžia ako najlepší prostriedok na získanie reálnych informácií o športovom živote na Slovensku v minulosti. A knihy **Imricha Hornáčka**, najvýraznejšej postavy v histórii športovej publicistiky na Slovensku, patria do zlatého fondu. Na jeho knihách boli takpovediac „odchovaní" mnohí podstatne mladší poprední autori. **„Cesta k športovej publicistike nie je ľahká a jednoduchá. Vyžaduje si dôkladnú znalosť problematiky, prostredia, intímnu orientáciu vo sfére toho-ktorého športu,"** vyznal sa v jednom z rozhovorov.

Hornáček popri úctyhodnej literatúre faktu napísal aj beletristickú knižku z futbalového prostredia s názvom ***Zostup*** (1965). Na jej prebale si zaspomínal na svoje prvé literárne pokusy: **„Brat je starší o dva roky a keď musel isť do školy, cítil som sa v malej horárni nad Cajlou pri Pezinku, stratenej v hustých lesoch, veľmi osamotený. Aby mi čas lepšie ubehol (a aby som sa bratovi vyrovnal), začal som obkresľovať literky jeho šlabikára do maminho zošitu na kuchárske recepty. Pravdaže, dostal som za to neraz po prstoch, ale ‚písať' som už neprestal..."**

Sám sa do detského kolektívu dostal až pri návšteve ľudovej školy. V roku 1935 bol jeho otec služobne preložený na horáreň Fúgelku pri Modre. V Modre Imrich Hornáček vychodil aj meštianku, v roku 1943 dokončil hospodársku školu a nastúpil do prvého zamestnania ako kontokorentista v Lekárskom úverovom ústave v Bratislave. O tri mesiace sa stal zamestnancom Najvyššieho úradu pre zásobovanie.

OD VERŠÍKOV K ŠPORTU A CEZ KULTÚRU ZASE K ŠPORTU

„Cez vojnu ako stredoškolský študent som sa začas športu spreneveril. Vrhol som sa na čítanie poézie a skúšal som sily vo veršíkoch," spomínal po rokoch. Prvé pokusy skončili v pamätníkoch spolužiačok, niektoré uverejnili Veselé noviny redigované Emom Bohúňom, či v spoločensko-kritickom týždenníku Nový svet, ktorého majiteľom a redaktorom bol Jozef Nižnanský, alebo v literárnom časopise vysokoškolákov Akademik. **„Keď som sa na konci vojnového huriavku zoznámil a spriatelil so surrealistom Jankom Rakom a začal som chodiť na pravidelné túry s výtvarníkom Jožkom Balážom, bol som presvedčený, že poézia sa mi stane láskou trvalou. Stala sa. No, našťastie (pre ňu samotnú) dnes ju čítam, ale nepíšem."**

Ako chlapec na vidieku mal v detstve prirodzene blízko k mnohým športom. Najviac holdoval futbalu – **„v každom čase, na každom mieste a s kýmkoľvek, kto mal záujem".** Vo vojnových rokoch mu však doba a denné dochádzanie do školy čas ani priestor pre pravidelnú športovú činnosť neposkytovali. Výnimkou boli túry z domu do školy a späť – v lete na bicykli, v zime na lyžiach. Zoznamoval sa však s teóriou športu.

Hneď po oslobodení, v máji 1945, sa stal spoluzakladateľom a externým spolupracovníkom mládežníckeho časopisu Prerod. Hornáčkove v časopise uverejnené rozhovory s futbalovým brankárom Františkom Pláničkom, rozhlasovým reportérom Josefom Lauferom, či s futbalistom Josefom Bicanom zaujali.

Rozhovor, ktorý pre Prerod pripravil so Štefanom Mašlonkom, vtedajším redaktorom Zpravodajskej agentúry Slovenska (ZAS, neskôr agentúra pracovala ako pobočka Československej tlačovej kancelárie v Bratislave, pozn. autorky) zmenil Hornáčkovi život. Koncom júla 1945 Mašlonka oslovil Hornáčka na externú spoluprácu do novovznikajúceho športového oddelenia ZAS. Od augusta začal v oddelení pracovať ako riadny zamestnanec. Z pozície športového redaktora ZAS pripravoval agentúrne spravodajstvo v roku 1947 z prvých povojnových majstrovstiev Európy v plávaní v Monte Carle, informoval o víťazstve boxera Júliusa Tormu na Hrách XIV. olympiády 1948 v Londýne, či v roku 1949 zo Štokholmu o zisku titulu majstrov sveta pre československých hokejistov.

Sľubný profesijný rast utlmil nástup do základnej vojenskej služby v roku 1951. Aj na vojenčine po absolvovaní školy pre dôstojníkov v zálohe Hornáček využil svoj talent a z funkcie vojaka - redaktora divízneho časopisu bol preradený do okruhového časopisu Dukla. V jeho kultúrnej redakcii zostal pôsobiť ako civilný zamestnanec až do roku 1955, keď sa stal zamestnancom Slovenského rozhlasu ako kultúrny redaktor. Popri kultúre sa však naďalej zaoberal športovou a telovýchovnou žurnalistikou, o ktorej v roku 1955 vo svojom životopise uviedol, že sa jej hodlá venovať i naďalej. Keď od 1. januára 1956 začal na Slovensku vychádzať športový obrázkový týždenník Štart, požiadal Hornáček v rozhlase o uvoľnenie a prevzal funkciu zástupcu šéfredaktora Štartu.

KNIŽNÉ ZAČIATKY

„Môj vstup do publicistiky sa vôbec nezačal športovou tematickou oblasťou. V roku 1945 vypísal týždenník Partizán súťaž na poviedky s povstaleckou tematikou. Porote predsedal spisovateľ Ľudo Ondrejov a v pomerne silnej konkurencii sa mi ušla tretia cena. Všetky víťazné poviedky vyšli neskôr knižne. Ďalších osem rokov som nič nepublikoval a venoval som sa len žurnalistike...," spomínal Imrich Hornáček s odstupom rokov.

Na prvej knihe sa podieľal už krátko pred prí-

■ *Novinárske kvarteto na futbale niekedy na rozhraní 60. a 70. rokov – zľava Milan Valko, Pavol Kršák, Ján Novák a Imrich Hornáček.*

chodom do športového týždenníka, keď prijal ponuku rozhlasového reportéra Rudolfa Gallu na spoluautorstvo v publikácii ***Majstrovstvá sveta a Európy v ľadovom hokeji, Západné Nemecko 1955***. O rok sa stretli opäť pri príprave publikácie ***Nesmrteľný plameň***, venovanej Hrám XVI. olympiády 1956 v Melbourne.

V špecializovanom vydavateľstve Šport Hornáček samostatne debutoval v roku 1958 rozsiahlejšou publikáciou ***Majstrovstvá sveta vo futbale,*** keď predtým pripravil spoluautorsky pre vydavateľstvo viacero menších brožúr (napríklad pod svojím častým pseudonymom Igor Horský o futbalistovi a trénerovi Antonovi Bullovi s názvom ***Pozor, strieľa Bulla!*** S Pavlom Kršákom autorsky spolupracoval na knihe ***Hrdinovia olympijských kruhov – Rím, Squaw Valley*** (1960). V roku 1961 sa pokúsil o prózu uverejnenú v zbierke poviedok slovenských a zahraničných autorov ***Thomasove slzy*** a ako člen kolektívu sa podieľal na zbierke športových reportáží ***Videli sme to*** (1963).

MEXIKO PREDOLYMPIJSKÉ A VRCHOLNÁ TVORBA

Šesťdesiate roky boli pre Hornáčka publicisticky veľmi plodné. Za knihu ***Innsbruck '64*** získal cenu organizačného výboru X. zimných olympijských hier. Najvyššie ocenenie na poli olympijskej publicistiky mu priniesla dvadsiata piata „jubilejná práca" - ***Mexiko predolympijské*** (pôvodná verzia názvu bola Mexiko pred olympiádou, 1965), za ktorú získal zlatú medailu v medzinárodnej súťaži vypísanej Mexickým olympijským výborom. Ako sám povedal: **„Chcel som priblížiť túto krajinu čitateľom skôr, než v nej zaznie olympijská znelka. Je pre všetkých, čo sa chcú dozvedieť, ako žijú ľudia v krajine býčích zápasov a krásnych žien".** Publikácia vyšla na základe spracovania Hornáčkových autentických reportáží z časopisu Štart. Cez vlastné pozorovania priblížil pútavo čitateľom Mexiko v čase príprav Hier XIX. olympiády - nielen cez opis samotných športovísk, mesta, ale aj cez osobný pohľad na kultúru krajiny, jej históriu a medzinárodné vzťahy. Zaujímavú časť tvoril pohľad na československo–mexické športové vzťahy. Veľkým prínosom bola táto kniha aj pre trénerov a športovcov, pretože sa v nej podrobne zaoberal, na základe vtedy dostupných informácií, aj problematikou aklimatizácie. Z dnešného pohľadu treba pripomenúť aj vysokú hodnotu spracovania fotografickej časti knihy, v ktorej reportážna fotografia dosahuje hodnotu až umeleckej. Ako zaujímavosť možno dodať, že na obálke sa celkom nezávisle od problematiky objavila fotografia vtedajšej ikony filmového sveta, sexbomby Brigitte Bardotovej.

■ *Imrich Hornáček (stojaci vpravo) na OH v Mexico City na tlačovke s medailistkami v skokoch do vody z veže – v strede víťazka Milena Duchková z ČSSR.*

NAMIESTO EPITAFU

Už v spomínanom románe Zostup na prebale obálky na otázku „Vaše najbližšie plány?" Imrich Hornáček odpovedal: „Myslím to vážne: chcem sa naučiť písať...". V jednom z posledných rozhovorov uverejnených v týždenníku Nové slovo na otázku o svojich tvorivých plánoch do budúcnosti odpovedal: „Nateraz skutočne viac o nich premýšľam, ako na nich pracujem."

Zostala za ním skvelá práca. Na poli olympijskej, ale aj futbalovej publicistiky vyoral Imrich Hornáček priekopnícku brázdu, ktorá vzbudzuje obdiv a úctu.

Z celkom prozaickej príčiny – počas Hornáčkovej návštevy v mexických ateliéroch tam práve slávna BB filmovala...

Ešte pred vydaním spomínanej publikácie sa Imrich Hornáček autorsky podpísal aj pod knihu ***Sto rokov futbalu***. V edícii Malá moderná encyklopédia vydavateľstva Obzor svoj vzťah k poézii vyjadril v poeticky ladenej obrazovej publikácii ***Žena a šport***. Vyšiel aj jeho prvý román ***Zostup*** z futbalového prostredia s kresbami Adolfa Borna (1965, druhé vydanie 1987). V roku 1966 ako 250. publikáciu vydavateľstva Šport napísal pamätnicu k MS vo futbale ***Anglicko '66***. O rok neskôr ako prílohu Štart Extra vydal biografiu slávneho zámorského hokejistu slovenského pôvodu Stana Mikitu ***Mikita doma*** a na vianočný trh priniesol očakávaný titul o histórii najpopulárnejšej klubovej futbalovej súťaže ***Európsky pohár majstrov***.

Už v knihe *Mexiko predolympijské* Hornáček opísal krajinu nielen z pohľadu prípravy olympijských hier 1968, ale aj budúcich majstrovstiev sveta vo futbale. Ešte počas šampionátu vypísal Zväz mexických novinárov v spolupráci so Svetovou olympijskou asociáciou novinárov I. majstrovstvá sveta novinárov. Súťažilo sa v desiatich kategóriách. Z 2500 akreditovaných novinárov sa na súťaži zúčastnila viac než polovica. Z 25 krajín prišlo 1277 prác. Kniha Imricha Hornáčka ***Mexiko '70*** získala zlatú medailu v kategórii reportáže. Ocenenie si prevzal už ako šéfredaktor prvého špecializovaného futbalového a hokejového týždenníka TIP (od 1. februára 1969).

■ ***Vo filmových ateliéroch v Mexiku sa Hornáček stretol aj s hrdinom amerických filmových westernov Johnom Waynom.***

Mimochodom, striebornou medailou za rozhlasovú reportáž v uvedenej súťaži ocenili Oskara Manu a slovenský tréner reprezentácie ČSSR Jozef Marko získal čestné uznanie za svoje komentáre a analýzy.

Imrich Hornáček vlastné prežívanie dvoch mexických atmosfér opísal v jednom z poskytnutých rozhovorov takto : **„Ťažko ich porovnávať. Tá olympijská zanechala vo mne veľký estetický zážitok, lebo v nej víťazí len šport a športové majstrovstvo. Platí to najmä o atletike, keď vidieť napríklad fantastický rekord Beamona je niečo, čo v človeku zostáva. Slovom, na olympiáde hľadáš estetiku, krásu - a to všetko tam nájdeš. Svetová futbalová aréna má inú kvalitu. Ocitneš sa v prostredí okupovanom peniazmi a je ti z toho tak trochu smutno, keď vidíš u niektorých hráčov bezohľadnosť a nešportové prostriedky. Z anglického šampionátu som práve pre tieto príčiny odchádzal znechutený a s otázkou: Kam speje svetový futbal? V Mexiku na MS nebol síce nik vylúčený, ale nie všetci boli rytiermi. Ľúto mi je, že to platí aj o niektorých našich reprezentantoch... Aj pre nás zostáva vybojovať v našom futbale boj o väčšiu kultúrnosť....**

Z Hornáčkovej bohatej publikačnej činnosti treba ešte pripomenúť ***Kruhy nad Popocatépetlom*** (1969), ***Almanach futbalu*** (spolu s Ladislavom Grünnerom, 1970), ***Sapporo - Mníchov 1972***, či v spoluautorstve ***Svetový pohár*** (1975). Koncom roka 1976 intenzívne pracoval na knihe ***Montreal - Innsbruck 1976***. V redakcii TIP-u sa stal otcom myšlienky vyhlásenia najlepšej československej futbalovej jedenástky roka. Žiaľ, prvého ročníka slávnostného vyhlásenia v Ružomberku, ani vydania olympijskej pamätnice sa už nedožil... Zomrel 1. januára 1977 v Bratislave na následky dopravnej nehody.

ZDENKA LETENAYOVÁ

FOTO ARCHÍV SZTK – Múzea telesnej kultúry v SR, z pozostalosti Imricha Hornáčka

OlympicRevue2010_2.qxd 10.6.2010 9:50 Stránka 32

ORGANIZÁTORI PODUJATIA

SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR · MINISTERSTVO ŠKOLSTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY · SLOVENSKÁ ASOCIÁCIA ŠPORU NA ŠKOLÁCH · ZDRUŽENIE MIEST A OBCÍ SLOVENSKA · SKS ZDRUŽENIE SAMOSPRÁVNYCH KRAJOV SR

GENERÁLNI PARTNERI SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

Mercedes-Benz

Západoslovenská energetika – Člen skupiny e·on

HLAVNÍ PARTNERI SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

Matador GROUP

ZENTIVA – Člen skupiny sanofi-aventis

MEDIÁLNI PARTNERI SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

AWK · Slovenský rozhlas · tasr · GOLF · SIX

DODÁVATELIA SLOVENSKÉHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU

Daylong · Gabor · NUTREND · AVON · LAVAZZA · sportmed · RIO · GATE ONE HOTEL

PODUJATIE SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY **IVANA GAŠPAROVIČA**